

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: 2260000 2013
Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratstva pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 40. leto

OSLO K. S. K. J. JE:
"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1913

Stev. 28 — No. 28

CLEVELAND, O., 12. JULIJA (JULY), 1933

LETO (VOLUME) XIX.

VESTI IZ CLEVELANDA

Znani društveni zbolet.—Sobrat John Widervol, jako agilen delavec na društvenem polju, stanujoča na svojem domu na 1229 Norwood Rd., leži že več tednov v bolniški postelji in je v oskrbi zdravnika. Prijatelj Johna in člani raznih društev ga lahko obiščejo. Želimo mu, da bi kmalu okreval, da bi ga na prihodnji seji zopet videli zdravega med nami.

Štirje slovenski kandidati.—V 23. wardi so se dosedaj prijavili že štirje slovenski kandidati povodom jesenskih councilmanskih volitev. Ti so: William A. Vidmar, Jack Novak, Frank Mervar in Frank Valentič. Kdo izmed teh bo zmagal?

Na obisku.—Rev. Edward Gabrenja, pomočnik pri fari sv. Štefana v Chicagu se je mudil dva tedna pri svojih starših na 7215 Myron Ave. na obisku.

Desetletnico poroke sta pred nekaj dnevi obhajala Mr. in Mrs. John Novak, stanujoča na 6325 Carl Ave. Slavnost se je vršila na domu staršev Mrs. Novak, Mr. in Mrs. Josip Oražem istotam. Naše iskrene čestitke!

Poduk v slovensčini.—Rev. Milan Slaje, pomočnik župnik slovenske cerkve v Collinwoodu, je otvoril čez poletje šesttedenski tečaj za poduk slovenskega jezika. Poduk se vrši v dvorani Western Reserve univerze; istega se udeležuje 35 otrok slovenskih farnih šol in 20 odraslih oseb. Pa lepa ideja.

Smrtna kosa.—Dne 8. julija je umrla Barbara Mus, rojena Novosel, stara 62 let. Umrla je na svojem domu na 1666 W. 22d Place. Bila je vdova in zapuščala sina Johna in hčer Mrs. Rose Barbarich. — Po trimesečni mučni bolezni je preminula rojakinja Frančiška Zupan, rojena Valjavec. Bila je 60 let stara in doma iz vasi sv. Lucija fara Begunje pri Lescah na Gorenjskem. V Ameriki je bivala 13 let. Tu zapuščala dve hčeri Mary, poročeno Zupančič in Jennio; poročeno Lavrič, in sina Mihaela, v starem kraju pa zapuščala sina Josepha, hčer Frances, dve sestri in enega brata.—Dne 9. julija je preminul v bolnici sv. Aleša rojak Frank Hrovat, star 52 let, doma iz vasi Kamen vrh, fara Ambrus. V Ameriki je bival nad 32 let. Bil je član društva sv. Jožefa, št. 146 KSKJ, društva sv. Antona Padovanskega (samostojno), društva Slava, št. 173 SNPJ in cerkvene družbe sv. Imena. Tu zapuščala žalujočo soprogo Rozalijo, dva brata, Johna in Antona, v starem kraju pa starše, tri brate, Ignaca, Jerneja in Josipa in sestre Rose in Marie, ki se nahaja v samostanu. — Po dolgotrajni bolezni je preminula dobro poznana rojakinja Mary Godec, rojena Kastelic, stara 46 let, doma iz vasi Zatična, fara št. Vid na Dolenjskem, odkoder je prišla pred šestimi leti v Ameriko. Ranjka je bila članica društva Kraljica Miru, št. 24 SDZ in podružnice št. 15 SZZ, ter Oltarnega društva. Tu zapuščala žalujočega soproga Franka in dva pastorka, Franka in Angelo, v starem kraju

Vsi so prihajali! Tudi on in ona in ono, staro, mlado, otroci, fantje, dekleta, očetje, matere, sestre, bratje, iz Clevelanda, iz Collinwooda, Euclida, West Parka, iz Brooklyna, iz Loraina, iz Barbertona, iz Girarda, Warren, Niles, Conneaut, iz Akrona, Kenmora, Wadswortha, Painesville, Fairporta, Geneva in Madisona, prišli so. V resnici, na slavnostnem pevskem koncertu smo videli celo Mrs. Julijo Markovič, značajno slovensko mamicico iz Kansasa, družino Moharjevo iz daljne Montane, videli smo naše ljudi iz Colorada, bilo jih je dosti iz Indiane, Illinois, Michigana in Pennsylvanije!

Kaj takega nismo še doživeli v metropoli. Prelepa slovenska pesem je privabila malodane 7,000 naših ljudi na slavnostni prostor v Euclidu. Pričakovali smo množice, toda takega navala ni bilo še nikdar! Ljudje vseh stanov, vseh prepričanij, vseh strank, vse je bilo na slavnostnem prostoru, kot pravi bratje in sestre. Vsi radostnih lic, v živahnem prijateljskem pomenku. Srečavali so se stari znanci, ki se leta niso videli—slovenska pesem jih je pripeljala na lice mesta!

In kakšen lep red znajo naši ljudje držati! Okoli Slovenskega društvenega Doma v Euclidu, po vseh lotih, po vseh cestah je bilo parkanih malodane en tisoč naših avtomobilov. Potem so bili busi, truki in druga vozila. In vse se je zvrstilo tako redno, tako vzorno, da se pozna, da narod drži disciplino, kot da bi se zavedal slavnostnega trenutka, ko doni iz 500 slovenskih grl slavnostna slovenska pesem!

Mestna vlada v Clevelandu je dala na razpolago ogromno tribuno za več kot 500 pevcev in pevk. Poleg tega je mestna vlada postavila na prostore klopi za 1,500 ljudi. Pobrli so jih iz parkov, in direktor Matia se je izjavil, da marsikdo v parkih večeraj ni sedel, ker so oddali sedeže Slovincem v Euclidu. Hvala lepa, Mr. Matia!

Že okoli ene popoldne je bilo na mestu do 1,000 ljudi. Pevci vseh zborov so imeli dopoldne generalne skušnje, in ljudje so nam pripovedovali, da se je slišal njihov glas prav do Chardon Road. Od ene ure naprej pa so pa edinega brata, Rev. Alojzija Kastelic, ki je ravnatelj salezijskega naselbine pri sv. Ivanu v Razkrižju, in več drugih sorodnikov.—Ko je v soboto večer zaprla Mrs. Barbara Zevnik pekarijo svojega moža na 4504 St. Clair Ave., in je prišla v stanovanje, je našla svojega moža Mihaela mrtvega na tleh. Poklican zdravnik je takoj konstatiral smrt. Mihael Zevnik je bil star 46 let in dobro poznan med Slovenci kot lastnik pekarnice. Doma je bil iz vasi Dobova, fara Gabrje. V Ameriko je prišel pred 20 leti. Poleg žene Barare zapuščala pet otrok, Mrs. Amelia Lingenfelder, Frances Engelbert, Joseph in Mary. V Evropi zapuščala dva brata, Antona in Johna in sestro Ano. Naj v miru počivajo.

TRIUMF SLOVENSKE PESMI V CLEVELANDU

se začeli vsipati ljudje v gostih vrstah na slavnostni prostor. Prihajali so od vseh strani, od severa in juga, od vzhoda in zapada, od leve in desne. Veselo je bilo videti družinske očete in matere, kako so pripeljali s seboj celo družino, in na ustnih vseh je bil prijazen nasmehljaj in pozdrav.

Ker so ljudje v najbolj gostih trumah prihajali šele okoli druge ure popoldne, se je začel koncert nekoliko preložil, tako da so začeli šele okoli četrte ure s programom. Slavnostni govornik je bil Mr. Mihael Lah, predsednik odbora za skupni koncert. Žal, da ni bilo na mestu zvočnikov, da bi se njegov govor slišal vsepovsod. Toliko bolj mogočno se se je slišala naša pesem. Kot prvo točko je zapelo vseh devet zborov, 500 pevcev in pevk. "Naše gore." To je bila harmonija, glas, odmev, da se je slišalo po vsem obširnem prostoru in še daleč naokoli. Bil je učinkovit festival slovenske pesmi!

Podrobneje ne bomo opisovali programa, ker spada to v drugi oddelek našega časopisa in bo o tem pozneje sporočano. Povemo le, da je pesem "Morje Adrijansko" tako mogočno donela, da je tako silno vplivala na srca slovenska, da ni hotelo biti aplavza konca ne kraja, ko so potihnili zadnji akordi. Bilo je nekaj veličastnega, in marsikdo se je zamislil tja v Primorje, ob katerega obali pljuskajo valovi Jadrana in vabijo 600,000 naših neodrešenih bratov iz sužnosti tujca, ki si danes lasti Jadransko morje, ki je bilo in—bo slovansko!

Na programu so imeli skupni zbori šest točk, toda pevci in pevke so potem še peli in peli, in navzoči narod je poslušal in poslušal. Petje je bilo v resnici sijajno, in če pomislimo, da so imeli združeni zbori primeroma malo skupnih vaj, pa se je vzornemu vodstvu, g. Semetu sijajno posrečilo privabiti pravi izraz slovenske pesmice iz skupnih in izvežbanih grl pevcev in pevk.

To je bil prvi poskus skupnega nastopa naših slovenskih pevskih društev. Obnesel se je nad vse pričakovanje sijajno, in da narod odobrava pesem, odobrava naše pevce in pevke je vsakdo lahko jasno videl v nedeljo, ko je prišel na slavnostni prostor. Želimo le, da se pridružijo še drugi zbori, da se pritegne k sodelovanju tudi zunanje zbornice, in tako dobimo enega dne lahko skupni nastop 1,000 pevcev in pevk, ki bodo s takim nastopom naredili več časti in vrednosti našemu narodu kot vse drugo.

In—slovenski pevci in pevke devetih naših zborov—tisočera vam hvala za vaš trud in žrtve. V pevski vzajemnosti boste lahko še naprej vzgajali narod k višjim ciljem! In—enako tebi, narod naš, tisočera ti hvala za tako krasno udeležbo in za tako sijajno dostojno obnašanje!

—A. D.

Tajniki in tajnice, bodite točni pri opoiziljanju ocenjen-ta na glavni urad.

LISTNICA UPRAVNISTVA

Zelo neprijetno nam je prihajati pred tajnike in tajnice naših krajevnih društev z vednimi prošnjami in opomini, da naj držijo adresar svojega članstva kar najbolj mogoče v redu; pred vsem, da vsako važno spremembo takoj naznanijo upravništvu Glasila. To vendar ni tako težavna stvar; treba je samo dobre volje, par minut časa in tozadevno kartico z 1-centno znamko. Kake premembe naj se vpošteva, je jasno označeno na vznožju kartice.

Pred nekaj tedni smo čitali v nekem listu, da je v neki naselbini umrl neki član ondotnega društva naše Jednote. Naravno, da smo ga takoj črtali iz adresarja. Čakali smo pa in posebno pazili, če nam bo smrti slučaj dotičnega člana tudi tajnik naznanil. Tega še do danes ni storil; tako bi valed zanikrosti tajnika ta član še vedno dobival list, čeravno leži že več tednov v grobu.

Res je, da sleherni mesec priobčimo imena umrlih članov, kar prejmemo iz glavnega urada; toda iz tega naznanila je težko voditi adresar, ker v istem ni označen natančen naslov pokojnika. Po večjih naselbinah imajo nekatera društva kar po pet članov enega in istega imena. Kako naj potem upravnik lista zadene pravega? Morda je bil dotični umrl član na potnem listu, živ je izven društvenega sedeža? Če bi ga hotel upravnik v svojem adresarju iskati, bi moral prelistati 350 kolon (18,000) naslovov celega adresarja, kar bi mu vzelo več ur časa.

Enak slučaj je tudi s suspendanimi, odstoplimi in z izločenimi člani. Dolžnost vsakega tajnika in tajnice je torej, da osobito odstopile in izločene takoj po kartici upravništvu Glasila naznani.

Zadnje mesece pošiljamo adresar društvom v pregled. Nekateri tajniki in tajnice so v tem oziru točni, toda drugi se pa za to svojo uradno dolžnost sploh ne zmenijo. Iz dveh večjih naselbin pričakujemo že celo štiri mesece popravljen adresar, toda o njem ni duha, ne sluha. Med tem časom se je nakopilo zopet nekaj novih prememb. Kateri tajnik baš oni adresar zadržuje, ne moremo dognati, ker je v dotični naselbini več naših krajevnih društev.

Naj damo pri tej priliki še malo pojasnila glede mrtvaških objav (Naznanil in zahval). Večkrat prejmemo od kakega člana naročilo za objavo slične stvari. Dotičnik prosi, da vse lepo popravimo ter priredimo za objavo, in da naj še kako primerno pesmico dostavimo. Stvar je priobčena v obliki oglasa z črnim robom naokrog in križem pri vrhu. Ko pošljemo dotičnemu članu račun, se izgovarja, da ga ne bo plačal, ker je račun previsok, ker nima denarja in da je bil pokojnik več let član naše Jednote. Vsak uradni list drugih podpornih organizacij smatra take objave v taki obliki za oglase, katere je treba plačati. To je tudi pri nas. Kdor želi imeti mrtvaško obja-

ROOSEVELTOV APEL NA JUŽNE DRŽAVE

Washington, 8. julija.—Predsednik Roosevelt je izdal danes svoj ponovni uradni javni apel za preklic 18. amendmenta. Tozadevno je poslal daljšo brzojavko Leon McCord, narodnemu demokratskemu načelniku države Alabama, kjer se ima, tozadevni preklic v kratkem izvršiti. Tako se bodo v nekaj dnevih vršile volitve za preklic 18. amendmenta še v sledečih južnih državah: Tennessee, Arkansas in Kentucky; vse te države so imele dosedaj suhači pod oblastjo. V Oregonu bodo tudi enake volitve in sicer 21. julija.

Predsednikova brzojavka se je glasila sledeče: "Mislim, da sem že svoječasno zadostno pojasnil platformo naše demokratske stranke, katere je bila sprejeta na narodni konvenciji, in katere točke izvršujemo po najboljši volji kar je v naši moči. Posebno kongresno zasedanje je nedavno sprejelo že mnogo novih postav v zvezi z našo platformo.

"Ena izmed glavnih naših obljub je bila sledeča: Mi priporočamo preklic 18. amendmenta. Da se to doseže, naj kongres takoj predloži ustavni amendment izvoljenim konvenčnim zastopnikom posameznih držav, ki naj samo o tej točki glasujejo. Dosti držav je imelo že tozadevne konvencije in volitve.

"Odkar sem pred letom dni sprejel predsedniško nominacijo sem to že večkrat povdaril, da se strinjam stoprocentno s platformo demokratske stranke."

Dosedaj je že 16 držav glasovalo za preklic 18. amendmenta, za uveljavljanje pa še 20 držav. Dosedaj so sledeče države z veliko večino odobrile preklic označenega amendmenta; iste navajamo tukaj po vrsti ali času, kakor so glasovale. Prva številka za vsako državo znači število oddanih glasov za preklic, druga številka pa proti:

Michigan ..	850,546	287,931
Wisconsin ..	648,031	141,518
Rhode Isl. ..	150,244	20,874
Wyoming ..	17,000	2,900
New Jersey	416,978	63,147

Štiridesetletnica poroke agilnega Jednotarja

Včeraj, dne 10. julija, je obhajal 40-letnico zakonskega življenja sobrat Math Buchar, ki opravlja že celih 25 let tajništvo pri društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill. Sobrat Buchar je bil poročen še v stari slovenski cerkvi v Jolietu z gđc. Ano Gale, po tedanjemu župniku Rev. F. Šuštersiču.

Ta srečen zakonski par šteje pet sinov in štiri hčere. Sobrat Buchar je delal dolgo vrsto let v jolietški "dratovni" in dobiva sedaj pokojnino.

Naše iskrene čestitke in še na mnoga leta!

—Sv. oče Pij XI. je imenoval kardinala Fumasoni-Biondija protektorjem samostana usmiljenih sester v Bethesda, Md. Kardinal Biondi je bil še pred nedavnim apostolski delegat v Washingtonu, D. C.

New York ..	1,872,013	210,084
Delaware ..	45,396	13,236
Nevada ..	Izid neznan	
Illinois ..	1,227,668	341,773
Indiana ..	554,129	312,464
Mass.	436,457	97,702
Connecticut	236,915	35,349
New Hamp. .	75,999	30,340
Iowa ..	377,275	249,943
California ..	967,394	305,971
W. Virginia	219,225	136,413

Predsednik Roosevelt podpisal važen zakonski načrt

Washington, 9. julija.—Včeraj je predsednik Roosevelt z velikim veseljem dovršil enega izmed svojih programov za izboljšanje industrije s tem, da je podpisal novi zakonski načrt glede plače in dela po predilnicah na jugu, tako tudi na severu.

Ta zakon, ki stopi kmalu v veljavo, določa v prvi vrsti, da lastniki predilnic ne smejo več vposljevati otrok pri delu; dalje, da mora znašati minimalna tedenska plača \$12 ali \$13 na teden in najvišja doba dela 40 ur tedensko.

S tem se bo doseglo veliko izboljšanje v tekstilni industriji, kajti dosedaj so lastniki predilnic na jugu najemali otroke za delo, ki so morali delati za sramotno nizko plačo.

Lindbergh na zopetnem poletu

New York, 9. julija.—Danes se je od tukaj s svojim aeroplanom podal na zopetni polet preko severni del Atlantika sloveči letalec, polkovnik Charles Lindbergh. Namenjen se je ustaviti v Greenlandiji in Islandiji, v svrhu znanstvenega preiskovanja teh severnih pokrajin, kjer ostane dva meseca.

Lindbergha spremlja njegova žena, ki bo vršila delo radio operatorja in fotografiranja.

Angleški zdravniki našli pravi vzrok influence

London, Anglija.—Trije angleški zdravniki so pred kratkem izsledili pravi vzrok influence, ki je leta 1918 in 1920 umorila okrog 15,000,000 ljudi širom sveta. Zaeno so sestavili tudi jako uspešno zdravilo tako, da se ni več bati ponovne slične epidemije.

Previdni senatorji

Washington, D. C.—Ker prihaja zadnji čas številno proslavcev služb v pisarne raznih senatorjev, kar slednjim ovira delo, imajo senatorji čez dan vrata svojih pisarn zaprta in sprejemajo stranke le po dogovoru.

Ogenj v državnem kapitolu

Springfield, Ill., 9. julija.—Vsled pokvarjenih električnih žic je nastal sinoči v tukajšnjem državnem kapitolu ogenj, trajajoč štiri ure. Povzročena škoda znaša okrog \$100,000. Požar je uničil več važnih dokumentov ali listin.

—Sv. oče Pij XI. je imenoval kardinala Fumasoni-Biondija protektorjem samostana usmiljenih sester v Bethesda, Md. Kardinal Biondi je bil še pred nedavnim apostolski delegat v Washingtonu, D. C.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi. V Hrastniku jeumrl rudniški delovodja Franc Kristofič. — Na Viču so pokopali dimnikarskega mojstra Franca Vrhovca. — V Spodnjem Kašlju je odšel v večnost trgovec in posestnik g. Ivan Snof. — V Kranju je umrl 78 letni posestnik Anton Engelmann. — Na Stari Vrhnikih je mirno zaspal v Gospodu 87 letni Pavel Čelešnik. — V Vojniku so pokopali 65-letnega posestnika Antona Fiderja. V njegovi hiši ni bilo prostora za protiverske ali verskomačne časopise in knjige. — V St. Rupertu so položili v gomilo Rozo grofico Barbo pl. Waxenstain. — Na Skaručni je zapustil ta svet posestnik in gostilničar Jernej Vode. — Na Studencu je izdihnil 76 letni posestnik Ivan Keber. V Račah sta v dobi treh tednov umrli v družini Biedefeld 22 letna hčerka Micika in 19 letna Režika. — V Celju so položili v rodbinsko grobnico soprogo pekovskega mojstra Rozo. Kirbisch. — V Ljubljani so umrli: bivši tapetniški mojster Karel Dostal, stric g. ravnatelja kenozkofijske pisarne in 85 letna Frančiška Černe.

90 letnico rojstva je obhajal 13. junija g. Anton Stare v Mengšu. Slavljenec si je pridobil veliko zaslug za cerkev in novo župnišče.

80 let je dopolnil p. Bernard Polak, bivši dolgoletni križanski prior, ki živi sedaj kot upravitelj že 10 let v Ormožu, v redovni bolnišnici.

75 let je dočakal te dni znani ljubljanski profesor g. Josip Tratnik.

Iz ljubljanskega Marijanišča. Po smrti vodje blagopokojnega premeta Andreja Kalana je upravni svet Družbe sv. Vincencija začasno poveril upravo Marijanišča gg. podpredsedniku župniku F. Finžgarju in prof. dr. A. Levičniku.

S svojega potovanja po Jugoslaviji je prispel te dni v Ljubljeno poljski književnik dr. Nittman. Ogledal si bo nekatere znamenitosti. Za Slovenijo je ves navdušen in pravi, da so spremljali Poljaki že v zgodovini vse narodne in kulturne boje Slovincem ter jih občudovali; posebno pa čutijo z nami danes boleat narodnega razkosanja, ko živi blizu pol milijona Slovincem v Italiji in Avstriji brez slehernih narodnih pravic.

Okrog 100 češko-slovaških častnikov je došlo v Maribor. Odtod obiščejo razne kraje v naši državi.

Okrog 90,000 ljudi je obiskalo letošnji ljubljanski vselejem. Lep uspeh ob težki krizi in neprestanem deževju.

50 let je minulo odkar je bila posvečena cerkev presv. Srca Jezusovega v Ljubljani.

4099 ljudsko-šolskih otrok v 121 razredih je bilo v preteklem šolskem letu 1932-33 v Ljubljani.

Večja skupina bolgarskih inženirjev je obiskala pretekli teden Ljubljano in še nekatere druge slovenske kraje. Bolgari so bili povsod prijateljsko sprejeti. Slovenski in bolgarski go-

(Dalje na 5. strani)

DRUŠTVENA NAZANJA

Društvo sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.

Kakor je bilo že zadnjik objavljeno, se bo vršil velik piknik našega društva, in sicer prihodno nedeljo, 16. julija, v Lemontu, na prostori očeta franciškanov.

Ze tri leta ni priredilo naše društvo nikakega piknika. Vzroka za to ni težko uganiti: Vsled splošne brezposelnosti je vladala več ali manj revščina in društvo ni hotelo, nalagati članstvu v teh časih še kakih izrednih stroškov. Društvo uvideva, da tudi zdaj niso časi še posebno rožnati, in zato tudi ni nihče prisiljen, da bi moral priti na piknik. Nobene izredne naklade ne bo zanj.

Toda, razumimo se prav, dragi člani in članice. Ako se reče, da ni nihče prisiljen, da pride, ni rečeno, da se nikogar ne pričakuje. Pomnimo namreč, da se piknik prireja v prvi vrsti za naše članstvo, in zato se tudi pričakuje, da se ga bo naše članstvo tudi udeležilo. Gotovo smo vsi ponosni, da smo člani najboljši uglebena društva v naselbinah, in ob nobeni priliki ne bomo tega skušali zatajiti. Kot člani Štefanovega društva se radi pokažemo ob vsaki priliki, ki se nam nudi. Ali se ne bomo v prvi vrsti pokazali kot taki tedaj, ko nas društvo kliče, da se zberemo kot ena velika družina, kot bratje in sestre, in se pokažemo celi naselbini? Poglejte nas, tukaj smo, mi Štefanovci! Vsi smo tukaj, nikogar ne manjka! Ali bi ne bilo lepo, ako bi mogli tako zaklicati prihodno nedeljo v Lemontu? Pridi torej, brat, in pridil, sestra, sestani smo se na prijaznem lemontskem hribčku. Zapustimo ta dan vroče čičake zidove in pohitimo za en dan k neprisljenemu domačemu razvedrilo tja v krasno zeleno naravo.

Tisti, ki imate svoje avtomobile, vzemite še svoje prijatelje ta dan s seboj; naj se tudi oni vesele z nami. Kdor pa želi iti s trukom, bo imel za to tudi priliko. Za male stroške se bo lahko prepeljal tja in nazaj. Truk bo odpeljal eden ob 10. uri, drugi pa ob pol 12. uri (11:30), in sicer z Lincoln ceste, od cerkve sv. Stefana. Kdor želi vožnjo s trukom, naj se pravočasno prijavi pri sobratu Johnu Kochevarju, 2215 W. 23d St.

Končno naj še pripomnim, da se bo dobilo na pikniku vsake vrste pijača in tudi prigrizek. Ni treba torej nikomur skrbeti za to. Na svidenje, dragi člani in članice, vsi prihodno nedeljo v Lemont.

Tem potom želim sporočiti članstvu, da me ta mesec dva tedna ne bo doma, in sicer bom odpotoval od 12. do 26. julija. Med tem časom se asesment ne bo pobiral. V kaki nujni zadevi, kakor bolezen ali smrtni slučaj, se pa blagovolite obrniti na pomožnega tajnika, Mr. William Bogolina, 1848 W. Cermak Rd. P. Vidmar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 57, Brooklyn, N. Y.

Članom našega društva se naznanja, da je naš stari blagajnik brat Vincent Stempel resigniral in društvo je izvolilo novega blagajnika, sobrata Josip Kluna, ki vodi ta urad že od 1. julija t. l. Torej naj se cenjeno članstvo našega društva obrača na novega blagajnika, ki stane na 90-40 Wanda Place, Forest Hills, L. I.

Dalje naznanjam, da priredi naše društvo svoj letni piknik meseca avgusta t. l. in sicer v Forest parku. Natanko bo o tem prihodnjik poročano.

S sobratskim pozdravom.

J. Piškur, tajnik.

Društvo sv. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo.

Cenjeno mi članstvo:

Na zadnji redni seji je bilo sklenjeno, da se pisemenim potopospori vsakega člana ter članice, da se mora udeležiti prihodnje društvene seje. Seja bo kakor navadno tretjo nedeljo v mesecu točno ob 7:30 zvečer.

Ta opomin je važen in sicer zaradi društvenega denarnega položaja in bodočnosti. Da je beseda "denar" dandanes zelo važna in privlačna, je gotovo vsakemu znano. Pričakuje se torej polnoštevilne udeležbe.

Sobratski pozdrav,
Anton J. Skoff, tajnik.

Vabilo in naznanilo

Vsem članom društva sv. Jožefa, št. 110 v Barbertonu, O., se uradno naznanja, da prihodne redne seje se ne bo vršila na nedeljo kakor po navadi, pač pa na četrtek večer to je 13. julija; začetek točno ob 7. uri. Seja se je premestila zaradi tega, ker na tretjo nedeljo 16. julija bo imelo društvo svoj letni piknik, in sicer na farmi sobrata Johna Petrich, v Shermanu. Ako bi bili vsi člani zavedni, bi to naznanilo zadostovalo in bi bil vsak član na pikniku; ker pa žalobno ni tega, zaradi tega je pa potreba, da se vas povabi in vabi, pa še dostikrat brez uspeha. Jaz od moje strani vam ne bodem drugega rekel, kakor to, da čas je že vendar enkrat, da se zdromite in da pokažete vsaj nekoliko dobre volje in zavednosti napram društvu, ako niste oziroma nočete ob sličnih slučajih pokazati vsaj nekoliko dobre volje za društvo, potem bo potrebno da bo društvo naredilo tako, kakor naredijo druga društva da vsak član, ki se ne vdeleži društvene prireditve mora plačati \$1.00 v društveno blagajno za pokritje upravnih stroškov. Zaradi tega vas ponovno prosim sobratje, da pridete vsi do zadnjega na imenovani piknik. Na pikniku bo z vsem izvrstno preskrbljeno tako, da ne bo ničesar manjkalo.

Na tem mestu se tudi prav prijazno vabi vsa društva iz Barbertona in okolice; vabijo se tudi vsi posamezni rojaki in rojakinje da nas posetijo na imenovanem pikniku; tudi naše vrle rojake iz Girarda, O. bi nas jako veselilo videti. Naj še omenim, da za vse tiste člane ali pa druge rojake kateri nimajo svojih avtomobilov bodo avtomobili na razpolago od 1. ure popoldne pa do pol tretje ure in sicer izpred dvorane dr. Domovine.

Na podlagi sklepa za dnje redne seje, moram poročati vsem članom zlasti pa uradnikom društva, da ker se članstvo premalo udeležuje društvenih sej, in ko velikokrat tudi nekateri uradniki niso na seji, zaradi tega je sklenilo društvo na zadnji redni seji, da vsak uradnik, kateri se ne bo vršila 16. julija sveta birna v naši fari, in ta popoldan ob 3. uri in zato smo spremenile čas naše seje in to samo za mesec julij in vas drage sestre prav lepo vabim in prosim udeležite se v polnem številu, ker bo vam prebran polletni in tri mesečni račun, in to vam bodo nadzornice našega društva poročale. Mislim da jim boste verjele bolj kakor meni, kako obstojimo pri našem društvu in še kaj drugega boste slišale.

Sestriški pozdrav vsem
Društveni odbor.

Društvo Marija Pomoč Kristjanov št. 165, West Allis, Wis.

Naznanjam vam, da na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se udeležimo korporativno piknika društva Sloga, št. 1. Zbiramo se pri Frank Kraljevi dvorani ob 2:30 popoldne. Torej ne pozabite, da boste prišli v velikem številu. Vstopnice so po 10 centov, ker se dobi nagrade s tem in vstopnice imam jaz na rokah, katera še nima iste. Piknik se bo vršil v nedeljo, 16. julija.

Prosimo članice, katere so zaostale s asesmentom, da pridejo plačati, ker jaz ne bom za nobeno članico plačala več kakor za dva meseca, potem pa, ako boste suspendirane, boste same krive, pa ne jezite se name, ker tako je bilo na seji sklenjeno.

Sobratski pozdrav,
Mary Petrich.

Vsaka gotovo dobro ve, v kakem finančnem položaju je naše društvo; toraj bi se morala vsaka tudi malo potruditi, ter z odborom vred sodelovati, saj to bo v korist vseh članic ne pa samo odbora.

Torej vam kličem še enkrat: Ne pozabite prihodnje seje, ter ob enem udeležite se društvene zabave v velikem številu.

S pozdravom,
Anna Smrekar, tajnica.

Iz urada društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O.

Članicam našega društva se naznanja, da je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se še za nadaljnih šest mesecev plača znižana podpora bolnim članicam. Bolniška podpora se plača samo onim članicam, ki imajo svoj bolniški asesment plačan, ne pristim, ki dolgujejo po več mesecev. Zato se pa ni treba nobeni jeziti name, ako v slučaju katera zbolijo, ko je dolžna za asesment in ne bo dobila bolniške listine, ker jaz se morem ravnati po društvenih pravilih. Članice, ki imajo posojilo od Jednote, in tiste, ki so na rezervi, imajo to samo za smrtnino, morajo same skrbeti, da plačajo za bolniško podporo.

Prosimo vse tiste, ki bi bile rade še pri tem društvu, pa ni kakor ne morejo plačevati svoje asesmenta, da se zglasite na seji in se vas vpiše na rezervno listo.

Me bi rade, da bi vse članice ostale pri društvu, da ne bi bilo treba nobene suspendirati, zato pa pridite na sejo, da vemo kaj mislite.

Dne 26. julija je god sv. Ane, patrona našega društva, zato se bo v nedeljo 23. julija brala sv. maša za žive in mrtve članice pri prvi sv. maši ob 6. uri zjutraj in članice imajo skupno sv. obhajilo pri tej sv. maši. Prosim, pridite vse.

Dalje naznanjam, da se vršijo seje našega društva v poletnem času vsaki torek po tretji nedelji in prosim članice, da se v velikem številu udeležijo prihodnje seje.

S sestrskim pozdravom,
Mary Pucell, tajnica.

Društvo Marija Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Naznanja se članicam našega društva da bo predstavljena seja našega društva katera bi se imela vršiti 16. julija kot ponavadi, in se bo vršila en dan prej in to je 15. julija in to je v soboto zvečer ob pol osmi uri, in to je vzrok ker se bo vršila 16. julija sveta birna v naši fari, in ta popoldan ob 3. uri in zato smo spremenile čas naše seje in to samo za mesec julij in vas drage sestre prav lepo vabim in prosim udeležite se v polnem številu, ker bo vam prebran polletni in tri mesečni račun, in to vam bodo nadzornice našega društva poročale. Mislim da jim boste verjele bolj kakor meni, kako obstojimo pri našem društvu in še kaj drugega boste slišale.

Sestriški pozdrav vsem
Društveni odbor.

Društvo sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O.

Vsem članicam se s tem naznanja, da bo naše društvo obhajalo godovni dan svoje patronice sv. Ane in ob enem tudi 25-letnico obstanka, in sicer dne 29. julija.

Zatorej še sedaj prav vljudno vabimo vse članstvo, kakor tudi druge Slovence v okolici na to našo zabavo. Vstopnina bo 25 centov za odrasle, otroci prosti; poleg tega se bo dalo malo prigrizka zastoj. Igrala bo izvrstna godba za plesaželjne, tako bo tudi drugega okrepčila dosti, da bo lahko vsakdo zadovoljen.

Ob enem vabim naše članice na prihodno sejo, da bo mogoče zbrati one, ki bodo na tej prireditvi pomagale, kajti sam odbor ne more vsega izvršiti, ako nima pomoči od članstva.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191, Cleveland, O.

Vabim vse člane in članice našega društva, da se gotovo udeležite prihodnje redne seje v sredo 12. julija. Na dnevnem redu bodo prebrani polletni računi. Ob enem bo pripravljeno nekaj prigrizka in tudi okrepčila za suha grla. Torej tisti član, ki mu je društvo kaj pri srcu, bo gotovo prišel. Torej svidenje!

Prosimo, bodite točni z asesmentom, človek vendar prosi, pa nič ne koristi. Nobeden izmed naših članov ne more reči: "Jaz nimam denarja, da bi plačal." Ako ga ravno nimaš, zakaj se pa ne zglasite in poveste vzrok in takoj boste dobili pomoč, ker naša Jednota je pripravljena pomagati s posojilom.

Pobiranje asesment izven seje je še 24. in 25. vsak mesec, med peto in sedmo uro zvečer, na mojem domu. Torej prosim ne nosite asesment 2 ali 3 dni kasneje kakor označeni dnevi, jaz točno pošljem asesment, in kdor prinese kasneje kot imam že raspis v redu, vzrok bo da je suspendiran.

Radi bolniških obiskovalcev prosim, da vsi zagotovo obiščete označene bolnike in sporočate na prihodni seji, kdor isto ne spolni bo suspendiran za en mesec, torej to še enkrat v opomin.

V kratkem so bile kar tri ženitve naših članov. Naša Mici Orazem je vzela za svojega sorodraga Romeo Gregory in Veselova Dorothy si je pa izbrala Johna Cvetiča, in naš Alfonse Sajovec, iz znane Črnetove družine si je izbral Peskarjevo gosposično za svojo družico.

Upam in želim vam v imenu vseh naših članov, obilno sreče in zadovoljstva z vašim parčkom.

To pa še ni vse, zdaj so pa še 3 krstije na vrsti. Pri Albert in Mary Novine iz Kewanee Ave. so kupili fantka; pri Charles in Caroline Sezan, E. 185. ceste, tudi fantka, in pri Dr. in Mrs. Skur na Mozina Dr. pa tudi fantka.

Vsem materam in očetom čestitajo Ciril in Metodčani.

Pozdrav,
Mary Vidmar, tajnica.

Iz urada društva sv. Kristine, št. 219, Euclid, O.

Tem potom se naznanja članom in članicam našega društva, da se vrši prihodnja društvena seja dne 13. julija, točno ob pol osmih zvečer; na tej seji bo prečitan polletni račun. Pridite vsi, ker bo še več drugih važnih točk na dnevnem redu. K sklepu upam in želim velike udeležbe na prihodnji seji. S pozdravom,
Alice Bradač, tajnica.

DOPISI**CHICAŽANI BODO ŠLI POD ZELENE HRASTE**

Chicago, Ill.—Uf, vroče je v Chicagu. Najraje bi se človek vlegel tja v mišigansko jezero in prespal v njem notri do septembra. Kamor greš, ti je vroče. Ako si pri delu, kaplje od tebe, ako hodiš po ulici, ti žari vročina v lice, ako se vležeš v posteljo, te pritiska sopara kakor močna mora. Celi teden, dan za dnem, ista pesem: Vroč. O, blažene nedelje, ti Gosposodovi dnevi, ko človek vsaj lahko enkrat zaduha v prosti naravi svež, hladilni zrak.

Kakor izumrla je naša naselbina vsako nedeljo popoldne. Vse hiti ven, zidovi ostanejo samotni. O pač, ne smem pretiravati, tudi ljudi še najdeš v njih, namreč slabotne starčke, bolničke in pa take ljudi, ki mislijo, da se tam na Western Ave. svet konča in da bi "doli padli," ako bi prestopili malo naprej. Kdor pa ima količkaj moči v sebi, par centov v žepu in nekaj zrn soli v glavi, bo vsaj ob nedeljah zapustil dušo, mestno soparo in pohitel tja ven v zeleno naravo. A nedelje niso ustvarjene samo za oddih, marveč tudi za

razvedrilo. Zato tudi vsakdo gleda, da se bo tam v naravi sestal a prijetno družno, da se bo tako pokrepčan na duhu in na telesu vrnil zvečer nazaj. Za taka razvedrila je obilo poskrbljeno pri nas; nihče se ne more pritoževati čez dolgčas, ako ga sam namenoma ne išče. Naša tukajšnja društva dobro skrbijo, da je vsakomur postreženo. Preteklo nedeljo je Mohorjevo društvo zbralo rojake k prijetnemu razvedrilo v lepi naravi tam v Lemontu na farmah očeta franciškanov. Prihodno nedeljo pa se bo postavilo drugo uglebno t u k a j n e društvo, namreč društvo sv. Stefana, št. 1 KSKJ, in bo zaklicalo celi naselbini: Dragi rojaki in rojakinje, ako želite razvedrila, sledite nam tja v Lemont.

Da, piknik prireja Štefanovo društvo prihodno nedeljo, 16. julija na franciškanovih farmah. Ali bomo šli tja? Prav gotovo. Nekam itak bomo šli; zakaj bi torej ne šli tja, kjer sigurno vemo, da bomo našli vse svoje znance in prijatelje in bomo lahko v njih družbi v najboljšem razpoloženju prebili krasno nedeljo. Vemo tudi, da je dalo Štefanovo društvo še vedno svojim posetnikom najboljše postrežbo in gotovo zdaj tudi ne bo zaostalo v tem. Sveže pivo in okusen prigrizek se bo prilgel bolj kakor šampanjec in kurešina v mestni vročini.

Kakor društvo naznanja, bosta tistim, ki nimajo svojih avtomobilov, na razpolago dva truka, ki jih bosta prepeljala v Lemont. Odhajala bosta od cerkve sv. Stefana, z Lincoln ceste, in sicer prvi ob 10. uri, drugi pa ob pol 12. (11:30). Tisti, ki se želijo peljati z trucki, naj se pravočasno prigrablje pri Johnu Kochevarju, 2215 W. 23d St.

Na svidenje vsi rojaki in rojakinje prihodno nedeljo v Lemontu pod zelenimi hrasti!

P. V.

Barberton, O.—Priateljsko razpoložene smo se predzadnje nedeljo kot tri kneginje peljale proti Clevelandu, da zastopamo naše društvo sv. Srca Marije na seji Ohijske Lige K. S. K. Jednote.

Naj izrečem zahvalo in priznanje zastopnikom bratskega društva sv. Jožefa, ker so nas bratsko povabili, da se peljemo skupno v njih avtomobilu. Ker je pa Mr. Lekšan nekaj protestiral, češ, da je nevarno, če se vozi z ženskami, da se baje rada pripeti kaka nesreča itd., smo ponudbo blagohotno odklonile, ter pozvale Mr. J. Rataja, da nas on pelje s svojim "vrancom."

Prijetno se je voziti v družbi prijateljic med zelenimi travniki in livadami na mehkih sedežih, posebno pa še, ker so bile moje sopotnice veselo razpoložene, da so celo zapele par pesmi. Da sta Mrs. Semrov in Mrs. Brtoncelj dobre družabnice, vem že dolgo vrsto let; da pa znati tudi zapeti, pa nisem vedela, čeravno smo prijateljice že celo vrsto let, ker sem jih omenjeni dan prvič slišala.

Tako smo kar prehitro pridržali do Clevelanda; po ulicah smo se pa dokaj modro držale, da ja ne bi preveč pozornosti obrnile nase. Ustavile smo se seveda kot navadno pri družini Mr. B. Bizjak, ker Mrs. Bizjak je naš vse postrežna in ima vedno kaj pri roki za ženske. Tako nam je tudi to pot hitro postregla z nečim, ki pa ne vem imena. I no, naj bo kar hoče, odrekle se nismo. Hvala Mrs. Bizjak.

Nato smo se odpeljale v Knausovo dvorano, kjer so bili že zbrani zastopniki in zastopnice ohijskih društev, ki smo si prijateljski podali roke kot stari znanci.

Ob določenih uri se je začela seja, kjer smo z zanimanjem sledili uradnim poročilom. Prebranih je bilo nekaj točk, ki so

precej važne za društva in Jednote.

Po seji so nam pa Clevelandčani postregli z okusnim prigrizkom; posebno Mr. Ponikvar je videti zelo postrežljiv, ker na vsak način je hotel, da pospravimo stvari z mize kar največ mogoče. Hvala lepa vsem skupaj. Upamo, da nam daste priliko vam saj deloma to prijaznost povrniti.

Tudi pri nas, v Barbertonu pripeka vroče julijsko sonce z vso svojo močjo; zato se pa kaj radi zbiramo ob nedeljah pod hladnimi košatimi drevesi, ter si po svoje gasimo žejno, ki ob takem času ne prizaneha nikomur. Za enake sestanke pa poskrbe naša domača društva, ki se lepo vrste nedeljo za nedeljo.

Tako smo se zadnje nedelje prijetno zabavali v družbi članov in članic našega dramatičnega društva "Slovenija." Priznati moram, da so zelo postrežni, ker takoj ob prihodu so nas kar obsuli z različnimi dobrotami; le žal, da nam čas ni dopuščal ostati več časa v njih družbi.

Da pa tudi naše društvo sv. Srca Marije obdrži svoj letni piknik, si je izbralo nedeljo, 30. julija za svoj dan, ko bo kot navadno ves Barberton na nogah; saj kadar to društvo kaj priredi, je vse "busy." Posebno dekleta se naj pripravijo za ples, ker obljubili so fantje iz Farrells, Pa., in iz Clevelanda, da se hočejo srečati z našimi dekleti. Torej pozor, da bo vse pravočasno urejeno! Zabave bo tudi za stareje, ker bodo na programu razne tekme in igre; tako bo dvignjen tudi tiket, ko bo nekdò dobil lep namizni prt in mizico. Za plesaželjne bo seveda tudi v polni meri preskrbljeno in za lačne in žejne, saj članice našega društva so poznane tudi kot izvrstne kuharice. Torej na veselo svidenje na Hopocan Garden!

S pozdravom,
Jennie Ozbolt.

Duluth, Minn.— Iz našega mesta se dosedaj ni veliko čulo, vsled tega bi lahko človek mislil, da tukaj ne živi veliko Jugoslovancev. To pa ni resnica. Pronašlo se je, da v Duluthu živi veliko več Jugoslovancev kot smo celo mi, ki tukaj živimo, poprej mislili.

Dne 2. aprila t. l. smo reorganizirali Duluth Ameriški Jugoslovanski klub št. 7. spadajoč k Ameriški Jugoslovanski Zvezi v Minnesoti. Takoj pri prvemu sestanku ali seji je pristopilo v naš klub 39 članov in članic. Druga seja klub in zabava se je vršila dne 5. maja t. l. Tedaj je pristopilo v naš klub 54 članov in članic. Tretja letna seja in zabava po reorganiziranju kluba se je vršila v nedeljo dne 25. junija v Forester's dvorani. Na tej seji je pristopilo k našemu klubu zopet 17 članov in članic. Sedaj šteje naš klub 110 članov in članic, izmed katerih je 85% tukaj v Ameriki rojenih. To je naša mladina — cvet Jugoslovanskega naroda v naši naselbini.

Najtukaj omenim, da naša zabava in ples dne 25. junija je bila velik uspeh. Veselice se je udeležilo čez 115 oseb. Naše seje in zabave so se tudi udeležili sledeči glavni uradniki Zveze: Joseph Kraker, iz Virginije, Minn. predsednik, Nadzornega odbora Zveze; Peter Krhin iz Chisholma, glavni blagajnik Zveze; John Sterle, Frank Tekautz in Tony Rebrovich, vsi iz Chisholma, ki so uradniki Chisholm kluba št. 9. A. J. Z. v Minnesoti. Nick Furjanick, Mike Stimac in J. Matko, uradniki Virginija kluba. Vsi izmed omenjenih so nam napravili lepe govore zakar jim na tem mestu in v imenu članstva našega kluba izrekam iskreno zahvalo.

Na tem mestu naj se še v imenu našega članstva zahvalim tudi sledečim tvrdkam, ki so darovale meso in grocerijo, da

so nam naše kuharice pripravile dober prigrizek.

Vukovan Sausage Co. (Jugoslovansko podjetje) dvajset funtov klobas, Bridgeman Russel Co. štiri kvorte masla (cream); Duluth Paper and Specialty Co. 130 papirnih krožnikov, Anderson Ryan Coffee Co. štiri funte kave.

Zahvaliti se moram tudi našim kuhom in kuharicam, ki so nam pripravili okusno večerjo, to je, prigrizek: Kuhu in kuharice so bili: Mrs. Joseph Francel, Mrs. Ignatz Zabukovec, Harry Bray in Anton Skubic. Torej lepa vam hvala, kuhar in kuharice, to upam da na prihodnji seji in zabavi kluba, ne boste pripravili prigrizek samo za sto in deset (110) članov in članic, ampak za najmanj sto in petdeset (150) članov in članic, kajti sedaj pričujemo takoj s kampanjo za nove člane in članice.

Naš klub mora šteti v devetdesetih dneh najmanj 150 članov in članic. Ali bomo to dosegli? Gotovo. Samo korajžjo in dobro voljo je potreba imeti, pa bo šlo.

S rojaškim pozdravom,
Joseph Tomick,
predsednik Duluth Ameriškega Jugoslovanskega kluba št. 7. A.
J. Zveze v Minnesoti.

PREŠERNOV PIKNIK V RYE, COLO.

Pueblo, Colo.—Veliki ljudski piknik, katerega priredi slovensko pevsko društvo Prešeren iz Pueblo, Colo., se vrši v nedeljo, dne 16. julija, v lepem Prešernovem domu v Rye, Colo. Na programu bodo razne dirke, petje, ples in prosta zabava. Za mal denar bo tam na razpolago za jesti in za piti. Od odbora se sliši, da bo tisti dan na pikniku prava domača starokrajška zabava.

Tem potom Prešeren vabi vse puebske Jugoslovane, da se tega piknika udeležijo v največjem številu. Nadalje najvljudneje vabimo tudi vse druge naše rojake iz bližnjih naselbin, posebno rojake iz Walsenburga in okolice. Nadalje, ako mogoče, pridite iz Colorado Springs in Canon City. Mi vam zagotavljamo, da boste prav dobro postreženi, in da bo na pikniku dovolj zabave za vse.

Zatorej na svidenje na Prešernovem pikniku v nedeljo, dne 16. julija, 1933 v Rye, Colo.
Za slovensko pevsko društvo Prešeren:
John Germ.

PRAVI MOŽ

Pravi mož se nikdar ne pritožuje, da mu svet dolguje srečo in razne druge ugodnosti za življenje. Vse, kar tak mož zahteva je pravica do življenja in da lahko živi kot pravi mož.

Pravi mož je ravno tako pošten v temni sobi svojega stavanja, kakor je pošten čez dan v javnosti.

Pravi mož ne zahteva kakih predpravil ali posebnosti; on želi samo delo in pošteno plačo.

Pravi mož je vdan svojim prijateljem in pazi na njih ugled kakor na svojega lastnega.

Pravi mož je zanesljiv, ali morda beseda. Njegova beseda je ravno tako veljavna in sveta, kakor njegova prisega na sv. Pismo.

Pravi mož stori in rad izvrši več kakor obljubi.

Pravi mož ne mara nekaj za nič; vsled tega ga ljudje, ki bi radi hitro obogatili, — ne vpoštevajo.

Pravi mož vedno rad dela izgovore za druge, ne pa za sebe. Z drugimi je potrpežljiv in usmiljen, napram samemu sebi pa strog.

Pravi mož se veseli življenja; tako se tudi ne boji smrti.

Pravi mož nikdar ne išče kake nesreče; če ga pa ista slučajno zadene, isto junaško prenasa.

Ljubezen in zvestoba pravega moža do svojega bližnjega je neprekoaljiva.

Pravi mož je največji zaklad človeške družbe na svetu.

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCMI

John J. Oman

Po dolgem premolku naj mi bo dovoljeno, da nadaljujem še nekaj časa svoje spomine na clevelandске Slovence. Prišla so vmes razna opravila in pozornost je romala v drugo smer. Oprostite, prosim.

Pri Gorenjih smo bili zadnji. Teh je v Ameriki znatno manj kot Dolenjcev. Zakaj, tega si ne vem razlagati. Ker imajo v svoji domovini težje življenje kot Dolenjci, bi pričakoval nasprotno. Morda bi zadel v pravo, če bi rekel, da so Gorenjci bolj navezani na svojo krasno gorato zemljo, da se le težko ločijo od nje in kadar se prav morajo. Čuditi se ni, da jim je tako prozaična dežela, kot je Amerika, s svojimi raztezajočimi se plinjavami in ravninami ter s svojim drvenjem in ropotajočimi stroji neavbljiva in dolgočasna.

Se par besed glede izobrazbe in šolanja, pa smo z Gorenjci pri kraju.

Glede šolanja svojih otrok Gorenjci niso zadnji, pa naj gledamo v staro domovino ali pa tu v novo. Za dokaz samo en zgled ki se mi zdi vzor in kateri ima posnemalce tukaj in tam.

Dne 12. februarja tega leta je zatisnil svoje trudne oči v vasi Rudno, fara Selce, pri Škofiji Liki, 72-letni mož in oče povprečne slovenske družine, Jakob Šolar, o katerem mi piše prijatelj sledeče:

"Jakob Šolar je bil tipičen krščanski značaj, ki začena, izvršuje in končuje vsako delo in opravilo v imenu božjem in mu zato križ preprostega borca za kruh ne leži pretežno in pretrdo na rami. Njegovo gospodarstvo uspeva in ljudje ga nazivajo srečnega, v resnici pa to ni drugega, kot življenje po veri in principih, katere nam je dal Bog sam. Jakob Šolar se je povzpel iz preprostega bajtarja v spoštovanega posestnika. Še predno je imel sam za svoje potrebe, je s svojimi težko prisluženi prihranki vzdrževal brata v šoli, dokler ni ta dovršil vseh gimnazijskih šol. Brat je odšel v Ameriko, kjer je stopil v benediktinski samostan in je danes poznan in velespoštovan, misionar Father Vencel Šolar O. S. B. v Peru, Ill. Komaj je tega pripravil do zaželjenega cilja, je začel s svojimi lastnimi sinovi. Jakob je postal duhovnik in profesor v Zavodu v št. Vidu nad Ljubljano, dočim je John prišel v Ameriko in bil posvečen za duhovniško škofijo nekako pred sedmimi leti. Ob tem pisanju pa Father John Šolar pravkar izdeluje svoj doktorat na Katoliški univerzi v Washingtonu." — Tako prijatelj.

Ali nam je treba besedi in razlage, da spoznamo požrtvovalno nesebičnost, ki vodi take moze pri njih delovanju? Ali je treba tukaj, da kdo vpije: "napredni, napredni!" Dela kažejo napredek, ne pa vpitje. V enem samem tekem mozu je več naprednosti in narodne zavesti, kot v stoterih takozvanih naprednjakih, ki kriče dan za dnem o naprednosti, pokazati pa nimajo ničesar. Dela govore, govore jasno, glasno in trajno. Srečen narod, ki ima takih mož!

Pa tudi v Ameriki opažamo med Gorenjci v splošnem tisto skrbno zanimanje za šolanje svojih otrok, čeprav mora tako šolanje sloneti največkrat na že itak obteženih ramah. Slovenci ne smemo biti poznanli le kot izvrstni delavci pri najtežjem delu. Zastopani moramo biti v vseh panogah našega življa v Ameriki.

Pa mi menda ne boš zameril, dragi bralec, da sem napisal toliko o Gorenjih. Tri in trideset let sem preživel izključno med njimi. Videl sem njih dobre in slabe lastnosti. Slišal sem njih petje in vrisk. Čutil sem tudi njih tugo in njih stiske. Gledal

sem njih napore za vsakdanji kruh in se dolgo trudil poleg njih za isto. Videl sem jih prihajati izdelane in utrujene s polja, ali pa iz tovarne od dima in prahu zakajene. Vselej pa sem jih našel poštene, pogumne in v splošnem zanesljive in značajne.

Bog živi te Gorenjce bodisi, da živijo v stari domovini, ali raztreseni po širni Ameriki, po mestih, po farmah, ali pa pod zemljo, kjer vrtajo v globine in prinašajo na površje bogastvo sveta. Bog jih živi in daj, da bi še dolgo čuli njih vrisk in petje po širni zemlji, zlasti po Ameriki, kjer žal Bog le prehitro izginja njih sled.

DOLENJCI

Drugo polovico svojega življenja sem prišel med Dolenjce. Preteklo je več kot 21 let, odkar sem med njimi. Imel sem sicer vedno opraviti tudi z nekaterimi drugimi, kakor sem že zadnjič omenil, toda velika večina mojih sosedov in faranov je bila zadnjih 21 let vedno onih, kateri prihajajo iz mične Dolenjske, iz Žužemberka, Hinje, Krka, Zagradec, Ambrus, št. Vid in Dobrič, Primskovo in še nekatere druge pokrajine. Ribničani je le malo, zlasti pri Sv. Lovrencu, dasi se ne spominjam, da bi jim kdaj gaj žalega storili.

Dolenje je mirne narave. Vse, kar stori, dela s premislekom. Konservativen je do skrajnosti in za kaj novega ga ne pridobiš kaj hitro. Ta konservativnost se pojavi na vseh krajih, doma pri vzgoji, v tovarni pri delu in tudi v političnem, socialnem in družabnem življenju. Novi nazori, nove šege in novi običaji pustijo Dolenjce nedotaknjene, dokler svet teh novih nazorov ne preizkusi in dokaže, da so dobri in pravilni. Ta mirna zadovoljna in pohlevna narava me je takoj od začetka zanimala, toda vzelo mi je leta, predno sem se ji privadil in jo znal ceniti kot zasluži. Sploh nisem mogel temeljito razumeti Dolenjcev, dokler mi ni bila sreča mila, da sem si ogledal njih rodno zemljo in sem tam opazoval njih življenje, njih težnje in okoliščine, v katerih so živeli in doraščali ti naši ljubi Dolenjci.

Deset let sem bil že pri Sv. Lovrencu. Leta 1925, sveto leto, ko so povojne cene malo padle, sem se namenil, da grem pogledat rodno zemljo svojih staršev, katere dotlej še nisem poznal in sem imel, kot vsak drugi tukaj rojen sin slovenskih staršev, dokaj čudne pojme o domovini svojih očetov.

Prišla je torej Velikanoč leta 1925. Med drugimi oznanili in voščili za ta praznik, sem oznanil tudi to željo, da bi rad videl kraje, odkoder prihaja velika večina faranov. Bal sem se pa, da naši ljudje ne bodo sprejeli te vesti prijazno, češ, kaj bi trtili denar in čas.

(Dalje prihodnjič.)

PRIREDITVAH S. A. K. IN ZAHVALA

Chicago, Ill.—Za nami so dnevi 1., 2., 3. in 4. julija, za katere se je pripravil Slovensko-ameriški klub s svojimi obsežnimi prireditvami. Morda ni noben drug narod v primeri z maloštevilnim slovenskim narodom toliko pripravil za svoje rojake posetnike razstave, kakor je naš Slovensko-ameriški klub te dni. Da se je ustanovil S. A. K. in zavzel za to, je vzrok to, da se je posetnikom pripravilo po možnosti primerne shajališče med nami ter nudilo še drugo postrežbo. Klub je storil po svojih možnostih, kar je mogel.

Dne 1. in 3. julija je bilo le ob večerih shajališče v dvorani sv. Štefana. Glavna naša dneva pa sta bila 2. in 4. julija. Dne 2. julija se je vršila veli-

ka umetniška predstava v Pulaski dvorani, kjer sta nastopila dva naša najboljša slovenska umetnika, g. Tone Šubelj kot operni pevec, in g. John J. Grdina, kot čudodelnik. Tisti, ki ki so bili navzoči, so bili z obema najbolj zadovoljni. Nepristranski moze so po prireditvi poudarjali, da take slovenske predstave še niso imeli prilike videti. Mnogi so izjavljali, da v mestu v gledališčih bi računali za tako prireditev \$1.50 do \$2, kar je verjetno. To torej pove dovolj, da so bili ljudje s prireditvijo zadovoljni. O udeležbi v Pulaski Hall se sicer ne da pohvalno izraziti. Vendar preslaba tudi ni bila. Bila je srednja udeležba.

Na dan 4. julija pa je imel naš ASK veliki izlet ali piknik v Lemontu, pri Mariji Pomagaj. To je bil dan, kakor nalašč. Temperatura ravno prava, ne prevroče, ne prehladno. Ob 10. uri dopoldne je bila pri Lurški groti sv. maša za izletnike, katerese je udeležilo okrog 600 ljudi. Sveto mašo je daroval velečastiti gospod Benedikt Hoge, samostanski gvardijan v Lemontu. Pridigo pa je imel velečastiti gospod pater Bernard Ambrožič, komisar slovenskih frančiškanov v Ameriki. Njegov govor je bil globoko zamisljen in je razlagal v primerah svetno neodvisnost z božjo svobodo, ki temelji na tem, da katoličani moramo biti udani najprvo svojemu Bogu in njegovim zapovedim pred vsem drugim.

Po maši pa se je razvila prijetna domača zabava na hribu. Okrog poldne in 1. ure je prišlo še kakih nadaljnjih 500 gostov iz Jolietta, Chicage, La Salle, South Chicaga in raznih drugih krajev. Skupna udeležba v Lemontu je bila gotovo blizu 1.200, kar je za tak izlet vsekakor sijajno.

Na dan izleta si dobil ljudi iz vseh krajev. Bili so iz držav: Colorado, Kansas, Wisconsin, Missouri, Michigan, Indiana, Ohio, Pennsylvania, New York, New Jersey in predvsem iz Illinoisa. Posetniki so bili veseli, ko so se sestajali s svojimi ožjimi rojaki iz raznih krajev. Samo en primer: g. A. Kresc iz Clevelanda je rodom iz Topliške župnije na Dolenjskem. Na pikniku je našel kakih osem ali več bivših topliških župljanov in sestaneke z njimi je bil nad vse prijeten zanj in one, ki se je sestel z njimi. Tako tudi drugi. Zato pa je vladalo na pikniku prav iskreno razpoloženje, kakor more vladati le med pravimi znanci in prijatelji.

Da je bil nedeljski izlet privlačen in zanimiv, gre pa seveda posebna zahvala našim vrlim Jolietčanom, rodom iz prelepe Belokrajine, ki so za piknik spekli štiri tolste jance. Ta posel so vršili prav mojstersko pod poveljstvom znane in uglednega rojaka gosp. Martina Težaka, predsednika dr. sv. Frančiška Sal., št. 29 KSKJ. in večletni bivši glavni uradnik KSKJ. Pomagali pa so gg. Pete Stefanič, John Rus, Anton Cavko, Anton Šeme, John Rus Jr., Leo Flander. — Porcijone delal, tehtal in prodajal ga je pa g. Pezdirtz. — Pražiti jance na ražnju je poklic svoje vrste. Kdor ga ne zna, ga ne bo spekel prav. Opali in ožge ga le na zunaj, znotraj pa ostane ves sirov. — Toda gori omenjeni so tega posla navajeni še iz starega kraja. Sprajžijo janca tako lepo, da izgleda rumeno oprajženo na zunaj in skozni prepečen. — Zato so bili ti janci tudi tako okusni, da kdor ga je pokusil, ga je hotel še in še. Kdorkoli se je udeležil piknika v nedeljo in je okusil janca ter videl, kako romantično lepo so pražili omenjeni Jolietčani jance na hribu, ta tega ne bo nikdar pozabil. Vrlim Jolietčanom najlepša hvala za to!

Med odličnimi gosti na izletu smo opazili tudi veleč. g. Johna Plevnika, duh. vodjo K. S. K. J. in župnika pri sv. Jožefu v Jolietu, kakor tudi jolietškega pom. župnika č. gg. M. J. Hiti in G. Kuzma. Med temi tudi domače lemontake veleč. gg. kot p. komisarja Bernarda Ambrožiča, p. dr. Hugo Brena, p. gvardijana Benedikta Hoge. Iz Chicage sta nas posetila veleč. g. župnik p. Aleksander Urankar in pom. župnik č. g. p. Thomas Hoge.

Med temi smo imeli tudi odlične lajke kot: g. Frank Opeka, gl. predsednika KSKJ., iz Waukegana, g. Jože Zalarja, gl. tajnika KSKJ., g. Louis Zelenikarja, gl. blagajnika KSKJ. Poleg teh smo imeli v svoji sredi tudi druge odlične goste; iz New Yorka g. Tone Šubelja in g. Metoda Končana, ki sta se na prijeten način zabavala med nami. Iz Clevelanda je bil g. John Grdina, magik, in gosp. Jože Grdina, ki je spisal knjigo "Pet let v ruskem ujetništvu."

Navedli smo le nekatere; radi bi vse, toda sami veste, da se vseh 1200 udeležencev ne more navesti z imenom, premalo je prostora v listu.

Vsem se naš Slov.-amer. klub najpriščneje zahvaljuje za tako obilen poset, zlasti na pikniku v nedeljo. Prepričani smo, da vsak, ki se ga je udeležil, je z največjim zadovoljstvom odhajal domov. Tako smo Slovence te dni zopet enkrat pokazali, da še živimo in se še eden drugega spominjamo.

Vsem se naših omenjenih prireditev udeležili, najlepša zahvala! Ravno tako vsem onim, ki so pri naših prireditvah sodelovali in pomagali, najlepša hvala.

Vsem najlepša zahvala!

Slov.-Amer. klub.

Delo boljševisma

Neka številka francoskega dnevnika "La Croix" (Lakroa-Križ) je priobčila času primeren članek o napredku in nevarnosti boljševisma po svetu, ki zasluži vso pozornost in resno upoštevanje. Podajamo ga čitateljem v izvlečku.

Isti dan, ko je streljal, kakor znano, italijanski komunist na predsednika ameriških Združenih držav Roosevelta in pri tem smrtno nevarno ranil čikaškega župana, se je zabarikadiralo 400 delavcev v Bukarešti, pri čemur je prišlo do boja, in je bilo več oseb ubitih in ranjenih. Prav isti dan je navalila na poljski konzulat v Parizu množica Poljskih delavcev pod vodstvom francoskih in ruskih komunistov.

Ti resni dogodki so kakor hipni prizori, ki veliko pomenijo in pričajo več ko jasno, da se v senci nekaj pripravljajo, velika svetovna igra.

Mnogo je žal preprostih ljudi, ki se temu smejejo, češ: nemogoče, neumnost to verjeti. Gotovi časopisi jim pri tem pomagajo in jih v takem prepričanju uspravajo.

So pa tudi drugi, ki nimajo zaprtih oči pred porastjo komunizma v zadnjih letih, in so si v svesti, da je končni cilj, ki ga ima Moskva, uničiti na svetu vse vere.

V ta namen je treba, tako uče in delajo, svet zrevočijonariti, ga zažgati, da zgori, kakor zažgo blazino, "da zatro stenice." Človeški razum je tako napredoval, da vere nič več ne rabi in je zato nepotrebna. Zlasti krščanstvu obetajo neizprosno boj. Zato, pravijo, ker s svojimi desetimi zapovedmi zastavlja ljudstvo pot do vselej, nalaga mu pa priskutno družinsko breme. Proč torej z vero, ki je le opij (mamillo) za ljudstvo.

Zato: naprej boljševisem, med ljudstvo, zlasti med delavске sloje! Zato organizirajo napadalne čete, ki bodo pripravljene poseči v odločnem trenutku v boj, da dobe oblast v roke. Potem pe brez milosti!

Vzrmo se predvsem na otroke, je njihovo geslo. Ti bodo naši najvažnejši pomočniki, ti so naše veliko upanje. Dobimo jih v roke! Odrta gmo jih od vere. Med njimi vzgojimo odlično četo, sestavljeno iz najbolj razumnih in najbolj vnetih, ki ji posvetimo še posebno brigo. Če-le mogoče, jih spravimo vsaj za nekaj časa na Rusko, kjer bodo živeli v docela boljševiskem ozračju in bodo docela prepojeni z boljševiskimi načeli in načrti. Potem jih pa vrzimo z brezboštvom v srcu med svet.

Otroke odgajajo in pripravljajo po načrtu, kjer je vsaka malenkost do skrajnosti premisljena. Hranijo jih z ostudnim obrekovanjem, jim predavajo neresnice, jim dajejo v roke take knjige, jih vodijo v kino in gledališča, kjer je sestavljen spored namenoma za boljševiske namene. Onim, ki se odlikujejo pri pouku s posebno marljivostjo, dele nagrade. Po javnih parkih, puste sredi lepo obdelanih cvetličnih gredec nalašč kos neobdelane zemlje, kjer so bogotno razvija plevel. Potem pa pripeljejo trume otrok v park in jim pokažejo lepe gredice rekoč:

"Evo vam, kaj ustvari človeški razum!" Na to pa obkolijo neobdelani in pravijo: "Glejte, to je vse, kar more narediti takozvani 'Bog'!" Krščanske molitve preobračajo. Iz očenaša so naredili pravo bogokletje, ki se konča z besedami: "Proklete bodi tvoje ime!" Odraščajočo mladino poučujejo tako, da namenoma skaze katekizemske resnice, papeške okrožnice in drugo.

Boljševizem napreduje. Vse dežele so že več ali manj načete. Boljševiški mohamedanci v Afriki se pridružujejo romarjem v Meko. Azija, gori že cela. Okuženi ste obe Ameriki, zlasti južna, kjer je devet držav, ki so na gosto posejane s framasonskimi celicami. Celo pobožna Kanada se ni mogla dočela izogniti okuženju. Tisoči brošur krožijo in opisujejo duhovščino kot "sužnjo kapitalizma." V Montrealu imajo lastno ljudsko univerzo in lastno četo mladih komunistov.

Evropa ni boljša. V Nemčiji, Angliji, Španiji, Bolgariji, imajo komunisti obilo žetev. Nizozemska, tako mirna država, je doživela nepričakovano, da je izbruhnil upor na šolski ladj. In Belgija, pobožna, ima parlament, ki šteje skoro prav toliko socialističnih in komunističnih poslancev, 73 socialistov, trije komunisti, kakor katoliških, 79.

Svetovni dvoboj med dobrim in zlom, med Bogom in satanom, med svetlobo in temo, med Kristusom in Belialom, dobiva torej novo obliko in stopa v novo dobo. Vedno bolj umevamo videnje sv. Avguština o dveh državah: božji in satanovi. Pred nami se odpira znova svetopisemsko Razodetje sv. Janeza na strani, ki slika boj med angelom in zverino, med božjo močjo in peklenko silo. Vedno huje se vnama boj med Kristusom in satanom, med papežem in Moskvo.

KJE SE ŽIVI NAJCENEJŠE?

V kateri evropski državi je danes življenje najcenejše? Na to vprašanje odgovarja neki francoski list takole: Živila so najcenejša v Španiji, obleka pa v Nemčiji. Če primerjamo Francijo in Anglijo, moramo reči, da je Anglija cenejša, vsaj za obleko, dočim so v Franciji cenejši čevlji. V Angliji je cenejša tudi zelenjava, meso in nekatere vrste sočivja. Sldakor in premog sta v Franciji dvakrat dražja nego na Angleškem. Meso je v Franciji za 10 odstotkov dražje, kakor pred vojno, čeprav je padla cena živini za 25 odstotkov. Ribe so v Franciji razmeroma dražje, kakor leta 1911.

MISIJSKI SKOP IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Dan 14. maj je bil srečen za dobijo krave in celo konji, kateri jim pa služijo le za jezo, ker so pota tod še preslaba. Njih polje, ki so si ga bili napravili iz posekanih gozdov, je še pretrdo in premalo očiščeno od korenin in štorin in se zato ne da orati. Pa se bo tudi to kmalu izboljšalo."

V vsem okolišju ni bilo razen Barage niti enega belokočca.

Skof Fenwick je bil Baragi že ob prihodu v Arbre Croche velel, da naj spreobrne ves rod Otava. Zato je Baraga pozimi naročil nekemu Arbre Crocheanu, ki se je odpravil na običajno zimovanje proti jugu, da naj gre v otavsko naselbino Grand River (Velika reka), tako nazvano po reki enakega imena, tekoči od vzhoda v južni kot Michiganskega jezera. Sedaj je tamkaj mesto Grand Rapids. Govori naj jim o krščanstvu in o duhovniku, ki je pripravljen na njih željo priti k njim. Mož je tako dobro opravil svojo nalogo, da je ob spomladanskem povratku veselo segel Baragi v roko in klical: "Vesela novica, moj oče, vesela novica!" Njegovi južni bratje so z veseljem pozdravili Baragovo zanimanje zanje.

Baraga se je 7. junija peš odpravil na 450 km ali 100 ur dolgo pot proti Grand Riveru. V Maškigongu ob jezeru je krstil 21 Indijancev in jim maševal. Prva sv. maša v njih ozemlju je bila to.

Reka Grand River je bila takrat meja med državo Michigan, spadajočo že k Združenim državam, in med svobodnim indijanskim ozemljem. Indijanska naselbina Grand River je ležala na desnem bregu reke, nekako dan hođa od njenega izliva v Michigansko jezero, sredi čudovito lepe okolice. Na levem bregu, torej na ozemlju Združenih držav, je pa bila nakupila dosti zemlje imovita in številna francosko-kanadska družina, ki je bila izredno dobra ter je Barago z veseljem pozdravila, kajti že več let ni bila videla katoliškega duhovnika. Stregli so mu na vse načine in mu prepustili prazno hišo, katero so bili pred kratkim postavili tik ob svoji hiši, začasnno bivališče in za kapelo, katero je Baraga blagoslovil na čast Matere božje.

Vseh 10 dni, ko se je Baraga ondi mudil, so se Indijanci zjutraj in zvečer na čolnih vozilih preko reke k njegovim govorom. V teh 10 dneh je krstil v Grand Riveru 46 oseb, v sosednih treh naselbinah pa 40. Pač bogata žetev za tako kratko bivanje, dočim je protestantovski baptistovski pastor že 9 let ondi stanoval in deloval, imel lečno cerkvice ter izdal velike vsote, pa je v 9 letih dobil za krst — le 10 oseb. "O, kako tolažilni vidiki so to zame!" je mogel Baraga iz srčnega prepričanja zapisati v pismu na Dunaj dne 26. junija.

Medtem so se pa razmere v škofiji jako spremenile in v živo posegle tudi v Baragove misijske načrte.

Že škof Fenwick je želel odcepiti severno ozemlje od ogromne cincinnatske škofije ter ustanoviti novo s sedežem v Detroitu. Namera se je pa izvršila šele po Fenwickovi smrti in poleti 1833 je bil Baragov podpiratelj Friderik Rese posvečen za prvega detroitskega škofa. Baraga je bil sveda pridržen njegov škofiji.

(Dalje prihodnjič.)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbija vsak tork	
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriških	
6117 St. Clair Avenue	CLEVELAND, OHIO
Uredništvo in upravljanje	
Naročnina:	
Za štiri leta	\$0.94
Za eno leto	\$0.24
Za inostranstvo	\$3.00
OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION OF THE U. S. A. In the interest of the Order Issued every Tuesday	
OFFICE: 6117 St. Clair Avenue	CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3912	
Terms of Subscription:	
For Members Yearly	\$0.94
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$3.00

83

O REPREZENTACIJI DELEGATOV NAŠE
PRIHODNJE KONVENCIJE

Danes čez eno leto bodo že vse glavne predpriprave za prihodnjo našo konvencijo urejene, ki se ima vršiti v Indianapolis, Ind., meseca avgusta 1934. To bo naša XVIII. redna konvencija in zaeno tudi jubilejna, ker se vrši v letu, ko bo naša dična podpornica organizacija obhajala svojo 40-letnico.

Ze danes bi lahko trdili, da bo lahko vsak delegat srečen in ponosen, kateremu bo dana prilika udeležiti se tako važnega glavnega zborovanja ali konvencije.

Zadnja konvencija se je vršila leta 1930 v Waukeganu, Ill., od 18. do 26. avgusta; trajala je torej devet dni. Iste se je udeležilo 22 glavnih uradnikov in 206 delegatov in delegatkinj; torej vseh skupaj 228. Skupni stroški zadnje konvencije so znašali \$30,813, vpoštevši menda tudi nova Jednotina pravila.

Delegatje so dospeli iz sledečih 17 držav po številu kakor sledi: Illinois 49, Ohio 41, Pennsylvania 37, Minnesota 20, Colorado 13, Wisconsin 12, Michigan 7, Kansas in Montana po 4, Indiana in New York po 3, Connecticut in Wyoming po 2, Missouri, Nebraska in West Virginia po 1, in Kanada 4.

Glede prihodnje konvencije imamo tri važna vprašanja v mislih: Koliko časa bo ista trajala? Koliko delegacij bo štela? Koliko nas bo skupaj veljala? V obče se misli, da bo vse zmanjšano. Glede časa se lahko sodi, da bomo zborovali samo štiri ali pet dni, ker se bo prihodnja konvencija vršila po novem sistemu potom raznih odsekov; tako odpadejo tudi dose-danja običajno ustmena poročila glavnih uradnikov, ker bodo ista priobčena v dotični konvenciji izdaji Glasila. Ker se je tekom zadnjih let skupno število Jednotinega članstva vsled slabih gospodarskih razmer znižalo, tako tudi ne bo tako velikega števila delegatov kakor jih je bilo zadnjič, dasiravno so glede reprezentacije še stara pravila v veljavi. Tudi nekaj društev smo izgubili, osobito v Kanadi.

Ze leta in leta je pri naši Jednoti nepravilna navada, da je glede reprezentacije delegatov preveč liberalna, ali dobra. Ima namreč preveliko število zborovalcev v svoji konvenciji zbornici. To povzroča, da traja konvencija predolgo in da stane tudi lepe novce. Vse druge slovenske podporne organizacije v Ameriki imajo dandanes že zmanjšano število delegatov na svojih konvencijah, samo naša K. S. K. Jednota zbruje še vedno po svojem starem načinu. Drugod imajo društva pravico izvoliti samo enega ali dva delegata; pri nas pa 3, 4, 5, 6 in celo 7. Samo dva delegata lahko ravno toliko in tako opravita, kakor pa sedem. Le vpoštevajmo število državnih poslancev v našem kongresu v Washingtonu, katerih je 435 in 96 senatorjev. In vsi ti zastopajo nad 120 milijonov ameriškega ljudstva. Na naši zadnji konvenciji smo pa imeli zborovalcev za več kot polovico skupnega števila ameriške kongresne zbornice.

Zadnje čase se v Ameriki mnogo govori in piše o rekonstrukciji in ekonomiji. Vlada si na vse načine prizadeva zmanjšati svoje upravne stroške. Tudi pri naši Jednoti bi se lahko na prihodnji konvenciji nekaj tisočakov prihranilo s tem, da bi se znižalo število delegatov po načinu drugih podpornih organizacij. Vsako društvo, broječe nad 75 članov in članic, naj bi bilo upravičeno poslati samo enega delegata ali delegatkinjo ali kvečjem dva, nikakor pa ne več.

Pred nami leži zadnje januarsko uradno poročilo o skupnem številu članstva naših krajevnih društev. Med temi najdemo 15 društev, kjer bi se lahko zmanjšalo število delegatov za 37. To je že lepo število. Le računajte dnevnic in vožnjo iz raznih držav za toliko nepotrebnih delegatov.

Ko smo imeli pri naši Jednoti navado, da smo vplačevali po 2 centa mesečno v konvencijski sklad, tedaj so se večja društva opirala na skupno večjo svoto vplačanega konvencijskega asse-menta, da so zato upravičena do toliko in toliko delegatov; ker pa tega sklada sedaj več nimamo, in ker se bo plačalo skupne izdatke prihodnje konvencije iz Jednotinega upravnega sklada, je pa pri tem vsak tak izgovor neumesten.

To zadevo bi se lahko rešilo in sicer letos potom splošnega glasovanja, kajti drugo leto (konvencijo) se isto ne more vršiti. Kakor znano, bomo imeli letos splošno glasovanje glede iniciativnega predloga društva št. 101 za uvedbo American Experience 4% posmrtninske lestvice; tako bo istočasno še neko drugo splošno glasovanje za znižanje operacijskih podpor. Če bi prišlo kako društvo na plan z novim iniciativnim predlogom za znižanje števila delegatov prihodnje konvencije, bi imeli na ta način lahko kar tri važne točke na prihodnjem splošnem glasovanju. Ali bi bilo mogoče to izvršiti? To je samo naš skromen nasvet v prid Jednote.

Sto let fotografije

S skromno slovesnostjo so zadnje dni odkrili mramorno spominsko ploščo na hišici, ki stoji na mestu tiste hiše, v kateri je pred sto leti umrl Joseph Nicéphore Niepce. Plošča predstavlja v umetniškem reliefu podobo moža, ki ga Francija in ves svet stavita kot enega svojih najpomembnejših izumite-

ljev. Kajti Niepce ni nihče drugi, nego izumitelj fotografije, bil je prvi, ki je s pomočjo z lečo opremljene kamere izdelal na svetločutni plasti kolikor toliko stanovitne slike. Vse bistvene sestavine današnjega fotografikega postopka je družil že Niepceov izum v sebi in čeprav velja za pravega izumitelja fotografije dandanes njegov veliki rojak Jacques Mande Dageuer-

re, je treba povedati, da je bila ta le izpopolnitelj procedure, ki jo je bil izumil Niepce kot prvi. Niepce se je bil prvotno z uspehom udeleževal v področju litografije, ko mu je činilo v glavo, da bi izdeloval slike zunanjih predmetov s pomočjo sončne svetlobe. Da se je ta ideja izkristalizirala v njegov postopek, je bilo treba seveda nešteto naključij in glav, ki so pred njim ustvarile podlago za nje. Znamenito "temno sobo," camero obscuro, prvotno obliko naših fotografiranih kamer, je opisal že renesančni velemo Leonardo da Vinci in Napolitanec della Porta je to camero obscuro opremil s preprosto lečo namesto dotedanje luknjice, v kateri so se križali žarki, da so potem v zadnji steni kamere narisali obrnjeno sliko zunanjega predmeta. Leča je dala neprimerno ostrejšo in svetlejšo sliko nego luknjica. Od Portove kamere do fotografskega aparata je bil seveda še velikanski korak.

Odkriti je bilo treba najprvo še kemične temelje fotografije, svetločut srebrih soli. To odkritje je napravil kakinega polstoletja pred Niepceom nemški zdravnik Johan Heinrich Schulze. Pomagal mu je slučaj. Nekega dne je Schulze eksperimentalno s srebrihimi solmi v steklu v stekleni posodi. Njegove smoter je bil čisto nekje drugje, a na svoje veliko začudenje je opazil, da je sol na tisti strani, ki je bila obrnjena v sonce, potemnela, dočim je ostala na odvrtni strani sveta. Na podlagi tega odkritja je potem Schulze kopiral na plasti s srebrno soljo preproste prozorne in neprozorne predloge, kakor črte, liste, itd. Slike teh predmetov, ki jih je izdeloval brez kamere, so bile seveda netrajne. Pozneje so odkrili, da se tudi mnoge druge snovi spreminjajo po barvi v svetlobi in ko je Niepce napravil s kamero svoje prve fotografije, je uporabljal kot svetločutko plast na primer v sivčevem olju raztopljen asfalt. Če je osvetljeno plošča s takšno plastjo položil potem v mešanico sivčevega in kamenega olja, se je nespremenjeni, to je manj ali nič osvetljeni asfalt raztopil. Z jedkanjem tako obdelane plošče je nato Niepce pripravil plošče za tiskanje. Ta postopek, ki ga je imenoval heliografija, je bil prvi prednik fotografije. Ta je dobila svoj pravi obraz tedaj, ko se je Niepce po naključju seznanil z Daguerrom, ki se je bil že dolga leta bavil z istimi problemi kakor Niepce. Daguerre je bil izumitelj tretjega važnega elementa fotografije, namreč razvijanja oz. fiksiranja. Nekega dne je bil položil osvetljene plošče, na katerih pa ni bilo videti nobene slike, v staro omaro. Ko jih je pozneje vzel iz njih, je opazil s presenečenjem, da so kazale čisto različne slike. Po dolgem ugibanju je dognal, da je stala v omaro tudi skleda z živim srebrom in pare živega srebra so bile na osvetljenih ploščah izzvale vidne slike. To odkritje v zvezi z Niepceovimi odkritji je zaključilo stoletne trajajoče poskuse zasnemanje in izdelovanje slik s pomočjo svetlobnih žarkov. Od te prve resnične fotografije do sodobne fotografije je bil sicer še dolg, dolg korak, a v bistvu je vse poznejše samo izpopolnitev in izboljšanje tega, kar sta ustvarila Niepce in Daguerre.

Ljudje in bogovi v Indiji

Ali moremo govoriti o nacionalnem čustvu 319 milijonskega naroda, katerega enota je razklana v 45 plemen, 222 jezikov, 9 ver, številne sekte in v več ko 3,000 kast?

Med 45 plemen razločujemo 7 glavnih, med temi troje mešanih plemen. K čistemu plemenu prištevamo na severu in zapad-

nem severu živeče Arijece, zlasti Dravide, na katere naletimo v južni Indiji, mongolske rodove na severovzhodnih obronkih ozemlja in končno v zapadnosevernih krajinah živeče Terko-france. Od mešanih plemen moramo razen Szytho-Dravidov na jugozapadu, omeniti še v srednjih pokrajinah severne Indije bivajoče Ario-Dravide, dočim so v Bengaliji naseljeni mongolski Dravidi.

V pogledu vere je Indija najzanimivejša dežela sveta. V glavnem so zastopane štiri vere, in sicer: Budizem in hinduizem, katerima pripada 42 odstotkov vsega prebivalstva; dalje je tu glavni sedež tretjega svetovnega verskega prepričanja — strogo monoteističnega islama, ki s svojimi 70 milijonskimi pripadniki predstavlja istočasno drugo najmočnejšo vero Indije; končno so pripadniki vseh ostalih ver številno zastopani.

Nad 300 milijonov ljudi fasti 17 božanstev

217 milijonov pripadnikov glavne indijske vere, hinduizma, časti 17 glavnih božanstev, katerih število s postranskimi božanstvi in njih včlovečenji, s krajevnimi, hišnimi in družinskimi božanstvi naraste na 330 milijonov. Vse, kar je koristno, orjaško, nenavadno in tuje, bilo dobro ali slabo, se smatra za božanstvo. Tako n. pr. časte: kamenje, skale, rastline, drevesa, reke, jezera, koristne živali, škodljivo golazen, orodja, z ušestvom, čednostmi ali strastmi odlikovane ljudi, dobre in zle duhove in brezštevilna polčloveških, polbožanskih bitij. Kratkotomalo, redek je predmet, katerega bi Hindu ne bil pripravljen častiti kot božanstvo.

Slava Brahme je obdelala

Vendar pa prvo, glavno božanstvo, Brahma — stvarnika, dandanes malo časte. Njegova slava je obdelala in na širnem svetu mu je posvečeno samo eno svetišče. Nasprotno pa sta obe naslednji glavni božanstvi, Višnu — hranitelj, in Šiva — uničevalac, deležna največjih čestenj.

Višnu — tako verujejo — si je za rešitev svetovnega reda večkrat prisvojil podobo človeka ali živali. Razločujejo deset takih uteslov, od katerih sta "Rama," in "Krišna" najbolj znani. Oboževanje Šive je v glavnem češčenje njegovega razupitnega simbola "Lingam"; v Indiji je njemu posvečenih največ templjev, med temi je najsvetejši v Benaresu, ki je najbolj obiskovana božja pot. Vsaki od treh glavnih božanstev ima zopet svoje posebne pripadnike, ki ga povišujejo v glavno božanstvo.

Približno 3000kast

je nastalo iz prvotnih štirih, katere izhajajo, — tako uče stare brahmanske knjige — iz božanskega telesa Brahme; svečeniški iz njegove glave, vojščaki iz njegovih ramen, trgovski stan iz njegovega trupa in ročni delavci iz njegovih nog. Po nauku svetih knjig so pripadniki prvih treh kast (svečeniški, vojščaki, trgovski stan) "dvakratrojenci," ki v dokaz tega nosijo sveto vrvice. Svečeniški pa so poleg tega še "božanstva zemlje." Delavci pa se smatrajo za služabnike prvih treh kast, njih hlapčevstvo je neizogibno, študiranje svetih knjig jim je tudi prepovedano. Velike kaste pa se zopet dele v pododdelke, ki se medseboj neznatno razlikujejo, kakor n. pr. Nekateri uporabljajo kot delovno moč samo enega otroka, drugi dva, ali pa se nekateri umivajo z levo, dočim drugi z desno roko. Božja postava pa jim predpisuje najstrožjo medsebojno-ločitev; ne smejo skupno jesti, niti ne stanovati pod isto streho. Priženitev v drugo kasto je eden največjih grehov. Kdor stori, pripade takoj najzavženejši vseh kast, kasti "nedotakljivih" — parijev. Kdor uživa goveje meso, ali pa stopi v mešan zakon, je brezpojgono izključen. Izvrženec ne dobi več

častnega dela, za svojo hčerko nobenega moža.

Kristjani in muslimani, sploh vsi pripadniki ostalih ver, veljajo pri hinduizem za parije, ker je vsako njihovo delo po pojmovanju hinduizemcev, zločin. Ne samo uživanje govejega mesa, temveč že samo čevlji iz govejega usnja, ki jih človek nosi, ga store nečistega.

Parijeva senca onestasti sosedovo hišo

V nekaterih pokrajinah Indije smejo ubogi pariji postavljati svoje kočice na oddaljenih krajih, izven mest in vasi. Nekaterim izmed njih je postavljanje koč sploh prepovedano. Kot stanovanje jim služi nekaka listnata streha na koleh, ali pa gnezdo v veličastnih rogovilih dreves. V mesta in vasi sme parij stopiti le opoldne, ko padajo solnični žarki navpično, ker bi sicer jutranje ali popoldnansko sonce vsled svojih poševno padajočih žarkov senco "nedotakljivega" začrtalo na hišo drugi kasti pripadajočega in jo s tem onestastio.

Zapadna civilizacija

Število tistih, ki se iz obzira do predpisov kast izogibajo potovanju po železnici, se polagoma krči. Uspeh zapadne civilizacije se opaža posebno pri srednjem sloju mestnih prebivalcev. Indijec daje prednost evropsko urejenim stanovanjem, obleki in jedem. Seznanili so se tudi že z radijem, sportom; slede evropskim zabavam, obiskujejo gledališča, kino, kavarne ter plesne dvorane.

V splošnem pa izenačenje različnih ljudskih elementov udarja na največje težkoče. Resnično je, kar dokazujejo poizkusi Mac-Donald in Gandija, da je parijstvo vprašanje v ospredju in eden najbolj zgočih problemov narodnega kaosa, ki se imenuje Indija.

ČESTITKE

našim dragim staršem Math in Ani Buchar v Jolietu, Ill., povodom njune 40letnice poroke dne 10. julija 1933.

Po letih dolgih dela in skrbi, obilo skušenj, hudega trpljenja, napočil važen je spominskih dni za Vas iz vsega Vašega življenja.

Pred dobo dolgo, davno že nazaj, poročni dan sta srečna svoj slava, kot ženin in nevesta sta tedaj pred Bogom si zvestobo obljubila.

Zvestoba bila Vama sveta je, neslogo sta sovražila in jezo, zato pa Večni blagoslovil je, oblagril Vajuno zakonsko zvezo.

Sicer zakladov zlatih nimata, zavest pa Vas, lahko bodri edina: iskreno da Vam danes iz srca čestita Vaša velika družina.

Naj Bog vse Vaše delo in skrbi poplača, kar jih z nami že imate, naj Vama zdravje, milost podeli dočakati poroke srečne — zlate!

Vaši hvaležni in vdani sinovi in hčere.

Ivan Zupan:
OB GROBU PRIJATELJA

Dragi! Čuješ li besede moje tu ob grobu ko stojim? Čuješ robina, ki poje? Čuješ me, ko se solzim?

Rad zaupno bi Te vprašal, če odgovor bom dobi — Ti z odmorom si odlašal: Si li tu se že spočil?

Skrb in delo sta v življenju Ti težila le srce; smrti rešila Te v trpljenju. Si zdaj srečen? Vprašam Te.

Kdor na svetu išče srečo našel iste sploh ne bo; pač pa — ko mrtvaško svečo mu prižgejo nad glavo.

VESELJE DO ZBIRANJA ZNAMK

Svoječasno so samo šolski otroci zbirali znamke, toda tega so se pozneje oprijeli tudi odrasli in zbiranje znamk je postala nekaka svetovna industrija. Vsepopovsdo se dobi trgovine, kjer so naprodaj najrazličnejše znamke in seve, tudi po najrazličnejših cenah. S zbiranjem znamk se bavijo danes tudi razni veliki možje, med katerimi je eden najbolj gorečih zbirateljev znamk angleški kralj. Njegova zbirka znamk je najpopolnejša na svetu in težko, da bi ga mogel kdaj kdo v tem oziru prekositi.

Pravi zbiratelj znamk si išče znamke, katere bi predvsem rad imel. In ta lov za posebnimi znamkami je njegova posebna osredotočena želja, s katero se bavi in jo zasleduje noč in dan. Najbolj srečen je, kadar more dobiti v roke kako posebno znamko po posebno ugodni ceni. Posebne znamke imajo svoji zbiratelj se ne strši stroškov, da doseže svoj cilj, ker upa, da bo njegova zbirka sčasoma poskočila v ceni, ker čim stareje so znamke, tem večjo vrednost imajo.

Spekulacija z znamkami se nanaša na svetovni trg, ki tudi v sedanjih krizi ni nič ponehal. Pri trgovanju z redkimi znamkami se včasih zasluži kar čez noč veliko premoženje. Tako je pred kratkim neki Londončan kupil znamko iz leta 1847 za 15,000 dolarjev in jo je takoj zatem prodal telefonično v Ameriko nekemu tukajšnjemu zbiralcu znamk za \$5,000 dobička. Znamke zračne pošte stalno rastejo v ceni, posebno take, pri katerih je bila tiskana kaka pogreška. Ako človek vidi znamko zračne pošte, ki je v vseh oziirih pravilno tiskana, nima nobene druge veljave, kot tisto, za kolikor je tiskana. Ako pa kdo opazi, da je na tej znamki aeroplan narobe tiskan, je znamka takoj vredna preko tri tisoč dolarjev. Znamka, ki je bila tiskana leta 1856 za angleško Gvinejo, je z vsakim dnem dražja in je danes vredna že do 25,000 dolarjev.

ČUDEŽNO OZDRAVLJENJE

Zdravniški urad v Lurdu, katerega naloga je, da ugotovi stanje bolnikov po prihodu v Lurd in po odhodu, je objavil v listu "Le Journal de la Grotte de Lourdes" poročilo o čudežnem ozdravljenju gospodične Lucijane Clerc. Dr. Souvan, kirurg bolnišnice v Marselillesu, je sporočil zdravniškim uradom v Lurdu, da je junija 1929 operiral gospodično Clerc radi tuberkuloznih pojavov v črevesju. Sedmega avgusta je Lucijana zapustila bolnišnico, toda po kratki rekonvalescenci se je 2. marca 1930 zopet vrnila v bolnišnico z isto boleznijo. V trebuhu so se ji napravile kepe v debelosti drobnejše pomaranče. Imela je tako strašne bolečine, da jih niti morfij ni potolažil. Lucijana se je julija 1931 odpravila na potovanje v Lurd, da bi pri Materi božji našla zdravje.

Ko je odhajala, tako piše dr. Souvan, so ji splošno dajali še nekaj dni življenja. Silno se je posušila. 30. julija je bila v Lurdu ozdravljena, ko se je okopala v lurdski vodi. Zdravniki so ugotovili, da so ji patološke kepe v črevesju nenadoma izginile in da ni ob tipanju po trebuhu občutila absolutno nikake bolečine. Tudi urin, ki je bil prej naravnost strašen, je bil zdaj normalen. Tehnica je pokazala te-le številke: Ob povratku iz Lurda je tehtala Lucijana 38 kg, 21. decembra 52 kg, 23. marca 54 kg in 5. julija 55 kg. Julija 1932 so jo preiskali z Rentgenovimi žarki in ugotovili, da je popolnoma zdrava. Lucijana danes dela popol-

noma normalno in si služi kruh kot življa. Dr. Souvan je dodal svojemu poročilu tudi dve radioskopski sliki.

Dr. Pourtal, ki je spremljal vlak bolnikov na poti v Lurd je izjavil, da je morala bolnica med vso potjo držati na trebuhu stalno kos ledu, ki ji je blažil bolečine. Njeno stanje je bilo takšno, da ji je moral on sam vzeti vodo. Vsi ti zunanji znaki težke bolezni so izginili po prvem koproju v lurdski vodi popolnoma. Zdravniški urad v Lurdu je po natančni preiskavi izjavil, da se ozdravljenje Lucijane Clerc ne da razložiti naravno.

IMENA VLADARJEV

katerim je predsednik Roosevelt nedavno poslal klic za ureditev svetovnega miru:

Albanski kralj Zog, predsednik Argentine Jasto, predsednik avstrijske republike Miklas, belgijski kralj Albert, predsednik Brazila Vargas, predsednik Kolumbije Herrera, predsednik republike Bolivije Salamaña, bolgarski kralj Boris, predsednik čilenske republike Alessandri, predsednik republike Costa Rica Jimenez, predsednik narodne kitajske vlade Lin Sen.

Predsednik kubanske republike Machado, predsednik českoslovaške republike Masarik, danski kralj Kristijan X., predsednik dominikanske republike Trujillo, predsednik ekvadorske republike Mira, egiptovski kralj Fuad, načelnik vlade v Estoniji Pats, etiopijski kralj Haile Selassie I., predsednik finske republike Svinhufvud, predsednik francoske republike Lebrun, predsednik nemške republike von Hindenburg, nagleski kralj George, predsednik grške republike Zaimis, predsednik republike Guatemala Ubico, predsednik Haitija Stenio Vincent.

Regent ovske kraljevine admiral Horthy, predsednik hondurske republike Tiburcio, kralj Iraqua Faisal I., laški kralj Viktor Emanuel, japonski cesar Hirchito, jugoslovanski kralj Aleksander, predsednik latvijske republike Kvisies, predsednik litvinske republike Smetona, velika vojvodinja Luksemburga Charlotte, predsednik mehikanske republike Rodrigueez, nizozemska kraljica Viljemina, predsednik republike Nicaragua Sacasa, norveški kralj Haakon, predsednik panamske republike Arias, predsednik republike Paragvaj Ayala, perzijski šah Pahlevi, predsednik poljske republike Moscicki, predsednik republike Peru Benavides.

Predsednik portugalske republike Carmona, romunski kralj Karl II., predsednik Sovjetske unije Kalinin, siamski kralj Prajadhipok, predsednik španske republike Zamora, švedski kralj Gustaf, predsednik Švice Schulthess, predsednik turške republike Kemal, predsednik republike Arugvaj Terra, predsednik republike Venezuela Gomez.

ZA SMEH

Izkupil jo je. Neki poljski grof je priredil gostijo. Povabil je plemiče in nekega žida, ki ga je visoko cenil radi njegove modrosti. To pa ni dopadlo nekemu plemiču in je iskal prilike, da bi javno razžalil žida. Ko se je pogovor sukal o Turkih in njihovih navadah, je pripomnil plemič:

"Jaz zelo cenim Turke, ker sovražijo prašiče in žide." Vsi so se spogledali in se obrnili k židu. Ta pa, smeječ se, odvrne:

"Kaka sreča, gospod, da nisva v Turčiji."

Samo takrat. Sinček: Očka, ali mi boš kupil za moj rojstni dan veliko tamburico? Oče: Kaj še, da mi boš ves ljubi dan gode! Sinček: Saj bom samo takrat igral, ko boš ti spal,

Skaver Maško: SREČA

Pod plaščem neznačevim, mra-nim kakor viharna polnoč je zašvetkalo.

"Glas, kakor od tolarjev," se je zavzel krojač.

Že je izvil tujec iz ogromnih gub plašča veliko, težko vrečo.

"Glej, prijatelj, sami cekini so v vreči. Ali jih hočeš?"

Krojač je zavzdihnil iz globocene srca.

"Ko bi jih imel vsaj eno pest! NeN, deset. Ne, ne, le dva, enega. Da bi se otroci vsaj enkrat do sitega najedli!"

"Dam ti jih."

"Daj! Dobro delo storiš!"

Krojač je iztegnil roko. Niti utrujenosti ni čutil v njej, tako ga je pomladilo in okrepiło toplo upanje.

A izkušnjavec je odmaknil vrečo.

"Dar za dar, prijatelj. Daj hi dušo za nje. Zapiši mi jo s toplo svojo krvjo."

"Dušo? — Kdo si božji? — O, zdaj te shpoznavam, satan. Nikoli! Nikoli — Odstopi! — O Marija, Mati božja, pomagaj mi ti v tej pretežki uri!"

Strahen krik je jeknil čez pogorje. Zabliskalo se je pred krojačem, da ga je zabolelo v očeh. Le napol je videl, kako je besni izkušnjavec razčesnil vrečo od vrha do tal. Slišal je, kako so cekini zašvetkeli ob skalo, ob strjeni sneg, kako so se kotalili doli po snegu, kako so udarjali ob čeri in klečeti. Še iz meglenega morja doli so zvonili, zvonili tako sladko in vabeče, da mu je drhtelo srce.

A vendar je bil srčno vesel, da se jih ni polastil, da ni prodal duše za nje.

Nasmehnil se je v sanjah; globlje na prsi je povsel težko, bolno glavo. A pred očmi se mu je venomer svetlo bliskalo kakor od zlatov, pregibajočih se v jasni luči, živkalo, vabeče zvonilo.

"Ne, ne, duše pa ne prodam! . . . O Marija . . ."

Iz doline je zavel v močnih, naglih sunkih oster veter. Uprl se je v gosto meglo, ki je vrela v ogromnem kotlu od gore do gore in jo je trgali in česali, da so posamezni kosi poletavali po ozračju kakor lahka gosja persa, ki jih je dobil vrtnec v svoje roke in se neusmišljeno pol-grava z njimi.

Na nebu je v daljavi, tam daleč na obzorju, hitela se tu tam zaostala ovčica za tovariščami, ki jih je lepi zlatolasi pastir že odgnal k nočnemu počitku. Sicer je bilo vse nebo prazno in prazniško pokojno. Angeli božji so že polagoma prizižgali na njem luči, da svetijo v hladni prazniški noči. Privijali so jih počasi in previdno, da so gorele jasneje in jasneje. Svetile so svečano in mirno, le zdajzindaj je ta, ona zadržala; nenadoma je veter eno prevrgel, kakor blisk je švignila v neizmerno globočino, a je že med potjo ugasnila.

Tedaj je zdramilo bučno šumenje, kakor bi valovilo in bobnelo ob njem neizmerno, od naj-hujšega viharja razbičano vedovje, še enkrat umirajoče krojačeve misli. Bolj čutil nego videl je, da izkušnjavec spet prihaja. A bil je že tako slaboten, tako že ves otrpel od mraza, da mu niti v lice in v nemirne žgoče oči ni mogel več pogledati. Mu tudi ni bilo mnogo za tujca, mislil je edino le na grozno željo, ki ga muči, kakor bi mu gorelo v telesu.

"Ko bi imel le požirek vode! Pa bi bil spet čil in krepak!" je pomišljal v sanjah. A ni mogel več dvigniti roke, da bi si dejal kepo snega v usta.

Že je bil mračni tujec pri šepetal na uho, a ta šepet je bil kakor bobnenje hudournika v globeli ob velikih jesenskih nalivih — "prijatelj, tukaj, glej, čutaro. Nagni!"

Tik k ustom mu je pomolil obsežno, trebušnato čutaro.

Sladek vonj je kipel iz nje, ki je krojača v hipu čudovito poživil, mu vill v umirajoče ude novih moči.

"Daj! Umiram od žeje."

Dvignil je roko, hlastno segel po čutari. A istotako naglo jo je spet povsel.

"Če je ni kake zvižaje in pasti prvi tvoj dobroti! Ali zadrževaj tudi zdaj pločilo?"

"Kakšna zvižaja, dvomljivci ti nezaupni! Samo dobroto ti ponujam. Čudodelna pijača je tu notri: en požirek, in— vse pozabiš."

"Kako?" se je ustrašil krojač in še bolj odtegnil roko.

"Vse pozabim, praviš?"

"Vse. Karkoli je kdaj bilo, za te bo vse izbrisano za veke."

"Vse izbrisano?" je zaječal krojač, kakor v smrtni sili. "Izbrisani tudi žena in otroci in spomin nanje?"

Kakor svarač klic globoko iz doline mu je zazvenelo v dušo v tistem hipu in kakor prijazen, ljubeč pozdrav od doma, od dragih. Čudovito blago in toplo mu je postalo pri srcu. Spomnil se je v hipu vse sreče in vsega trpljenja, kar jih je preživel z ženo vsa dolga leta od poroke sem. Spomnil se je otrok, prijaznih, ljubečih njihovih oči, njihov nedolžnega smeha, vseh svojih skrbi za nje in njihovih prošelj v hudih zadnjih časih: "Atek, lačni smo. Ali nimate nič kruha?"

Ves je vzdrhtel ob teh spominih. Oči so se mu zalile s solzami.

"Kako jih naj pozabim? Ali bi ne bil greh, kakor ga nisem storil še svoje življenje nikoli? Ali bi mi Bog mogel kdaj odpustiti tako hudobijo? Ne, ne!"

Z naporom, z zadnjimi močmi je dvignil roko, daleč od sebe je sunil brezsrčnega zapeljivca.

"Odstopi, satan! Po svoji pekoči žeji na križu, o Jezus križani, mi pomagaj v tej prebriski uri!"

Kakor da je razklala nevidna mogočna roka z enim mahom goro od vrha do tal, je zabobnelo ob krojaču. In v icem hipu je izkušnjavec izgubil, kakor da se je strmoglavil v to neskončno razpoko.

"O žena, o otroci — vi moji dragi!"

Solze so mu privrele iz napol zatisjenih oči in so polzele po bledem licu kakor veliki prozorni biseri.

In glej, tedaj je priplaval skozi tih jasni večer angel Gospodov in dolgi, blesteči beli halji, obrobjeni z zlatimi zvezdami. V lilijah rokav je držal zlato skledico. In v to je ujel solze, ki jih je jokal krojač iz zveste ljubezni do žene in do otrok. Bolj so se lesketali ti biseri v zlati posodi, nego najsvetlejšje zvezde na nebu.

Ko so solze nehale teči, se je dvignil angel z nabranimi v višave, da jih ponese pred prestol svojega večnega Gospoda.

In glej, čudo božje! V naslednjem hipu so se odprla vrata nebeska na široko, na stežaj. Sam Bog nebeški je pogledal skozi vrata doli na uboge krojača, že vsega otrplega od mraza.

Gledal ga je dolgo. Resni obraz se mu je milil in milil, že se je svetil, da je žarela gora naokoli bolj, nego ko se užje v plamenu vzhajajočega solnca.

"Pridi, ti ubogi, ti zvesti, trpel si dovolj!"

Še enkrat je vztrepetal krojač, še enkrat globoko vzdihnil — kakor blagoslovljeno odrešnje je bil ta vzdih. In v vesel-lem poletu se je dvignil iznad gore bel golobček: nedolžna, zvesta duša krojačeva. Naravnost v široko odprte roke Očeta nebeskega je poletel.

Krilatci božji in vse trume nebeske pa so zapele čudovito lepo, rajsko sladko aleeju.

Tako je našel siromak krojač srečo vseh sreč . . .

"Krojač je šel na goro! Krojač je na gori zmrznil!" — je

šel glas po vasi, po dolini gori in doli.

Ko ga ni bilo domov ves dan in vso naslednjo noč, so poslali vprašat na Sedlo, ali je morda ostal tam. A tam niti bil ni!

Tedaj se je polastil vse vasi nemir: "Kje je? Kam je izginil?" Sedaj je povedala stara ženica, ki je šla iz cerkve za njim, da ga je videla, kako je krenil v gozd po poti, ki vodi na goro.

Kmalu je šla po vasi jedra govornica: "Novo leto je bilo včeraj. Kaj, ko bi bil šel na goro, srečo iskati? Pa je pone-rešil ali zmrznil."

Vsa vas, ki se je dotlej za siromaka le malo brigala, je bila pokoncu. Malone ves moški svet se je odpravil na goro. V snegu so iztaknili kmalu sled. Na vrhu gore pa so našli krojača. Še je sedel naslonjen ob skalo, kakor je sedel prejšnji dan, da si odpočije, in je ob tem zadrževal. Obraz mu je bil miren in lep; tiha sreča je bila razlita čezenj.

"Ta je našel mir!" so govornili resni vaški moške . . .

Mladega krojača je žalostni dogodek v dušo pretresel. Prišel je k žalujoči vdovi in ji rekel: "Ne morem se obraniti misli, da sem jaz kriv te nesreče. Ko bi bil kaj takega slutil, bi rajši ostal še nekaj let v tujem svetu. A zdaj, kaj naj počnem? Pa vzamem fanta k sebi, prav za svojega ga vzamem, če mi ga daste. — Daste? Dobro. Iz-učim ga, kadar doraste, krojaštva, in upam, da mu ne bo treba hoditi po srečo na goro, kakor ješel ubogi oče."

In kmet v vasi, ki je hodil še hlapec na goro, je rekel ženi, s katero je dobil svojo srečo: "Anka, veš, kako sem hodil zate na goro. In našel sem srečo, kakor sama najbolje veš. Siro-mak krojač pa — ali je naj šel zastonj na goro in v smrt? Daj-va, vzemiva vdovo in otroke k sebi, da ne bodo več stradali."

"Pa vzemiva, če misliš. Bog nama da z njimi morda še več sreče."

Tako je našel krojač s svojo potjo na goro in s svojo navidezno nesrečo tudi svojim dragim srečo.

KONEC

J. Wittig:

Vaški župnik

V vsaki znanosti so stvari, ki jih ne moremo dokazati, a jih tudi dokazati ni treba; n. pr. v vedi o prostoru, ta je med dvema točkama prema črta naj-krajša pot. V vedi o kmetijski vasi je tak stavek, da spada v poštno vas cerkev. In od tega stavka lahko brez velikega duševnega napora zaključimo stavek, da spada v vsako poštno vas tudi župnik. Če je že tam, se to niti ne da tako jasno videti. A če ga manjka! Če je že tam, pravi pač marsikateri pametni kmet: Tudi brez župnika se lahko pride v nebesa; in prilično ima prav s tem. A če ni župnika, tedaj kmet z nečem, kar čuti pod svojo kamižolo, ne ve nič kaj pametnega. Tam se nekaj steguje in zviža in praska tako dolgo, da reče svojemu so-vedu: "Moramo že zopet dobiti župnika." In sosed, ki je bil tu- di čutil pod svojo jopo ono stegovanje in praskanje, ki pa pod nobenim pogojem noče prav te- ga povedati, ampak nekaj no- vega in pametnega, od začetka ne pravi nič; a ko se je solnce pomaknilo za majhen košček dalje, pravi: "Da, da; da bi le do- bili sposobnega pridigarja!" Pravi sicer: "Radi služkinj," kajti ta je že pač gotovo, da služinčad tuintam potrebuje do- bre pridige, da ostane zvesta in zanesljiva; a drugi si misli: "Ti ljubi lump, bo tudi zate samega dobro," in morebiti ne misli ne- pravilno, čeprav bi moral vljud- neje in bolj ljubeznjivo misliti.

V katoliški cerkvi se smatra za najvišji duhovniški posel da-

rovanje svete maše in od te so- pet sveto povzdigovanje, in ka- toliškemu kmetu je zelo na srcu, da mu župnik pravočasno prine- se Gospoda Boga na smrtno po- steljo. A to mu ne služi kot merilo za župnikovo vestnost, kajti to zna vsak. Z dopadanjem pripoveduje eden drugemu, kako se je nekoč mati mladega duhov- nika, ki ni znal pridigati, tolažila in pred ljudmi izgovarjala: "Pridiganje," je rekla, "mu gre še pač težko, a na čitanje maše pa se razume kot jastreba na pi- ščeta." Takega ne marajo za župnika. Pridigati mora znati.

A pod tem ne razumejo ne po- božnega, ne mazilapolnega, ne učenege oznanjevanja božje be- sede. Pač tudi to, a tudi še ne- kaj čisto drugega, nekaj, pred čemer so v semenišču mladega duhovnika skoro svarili, čeprav je bil sveti Pavel to Timoteju ali Titu naravnost zaukazal. Naj-raje bi tega ne imenoval, da bi pri nežnih dušah ne vzbudil spo- tike. Toda raje bom kmalu jas- no povedal in se nato radoval, ca mi je šlo z jezika: zmerjati mora znati. "Za božjo voljo, pravite, samo tega ne!" Da, prav to! Mi smo imeli za žup- nika zelo plemenitega duhovni- ka. Njegove pridige so bile čis- to fine tkanine z duha in besed, vedno pisмено izdelane do zad- nje pičice, pisane v ljubki pisavi, ki pa ji ni manjkalo moške črte; govoril je mož na plemenit na- čin, kot mu je pristojalo. Teh pridig imam še danes celo števi- lo kot dragoceno dediščino v svo- jem predalu. Kadar jih vidim ali čitam, moram misliti na mo- ža, ki sem ga nekoč na poti iz cerkve slišal reči: "Da bi le en-krat malo hotel zmerjati!" Tega si želi kmetsko srce. Priznati moram seveda, da je beseda zmerjanje pač le zasilen izraz za nekaj, česar kmet ne more dru- gače povedati; in jaz tudi ne. Pač pa je tako-le: Če kmet go- vori vljudno, se mora že kje pri- siliti in ima občutek, kot da bi govoril mimo stvari. Če pa še zmerja, tedaj more povedati vse, kar ima na srcu. In če sliši koga zmerjati, ima občutek, da gre za odkrit in pošten porazgovor. Od svojega župnika hoče, da se tako izgovori. Naj ne bo govorjenje okrog kraja in mimo ali preko stvari. Zadeti mora stvar na glavo in človek na srce! Draži ga že, če na uri v hiši kladvece ne udari natančno na vzmet. Te- daj nese kmet svojo uro takoj k urarju, kajti prav mora tolči. Raje naj sicer prehitava par mi- nut ali naj zaostaja. Če pa klad- vece ne zadene natančno na zvoč- no pero, tedaj je sam oropot, ki ga kmet še ponoči ne more pre- nesti. Kajti še za spanje je po- trebno, da ure pravilno tolče. In mizar ali tesar, ki želja takoj po prvem zamahljaju prav ne zadene na glavo in tudi samo en-krat udari zraven, sramota bi bila to za vso vas. Če gre kmet k pridigi, hoče biti zadet globoko do srca. Ne gre v cerkev samo da je bil tam in izpolnil zapoved. Hoče biti zadet v srce kakor v vsakdanjem življenju, če je zmerjan; in zato imenuje tak na- čin pridiganja, kjer je v srce za- det, ravno zmerjanje. Pri Pavlu stoji tam v latinski bibliji beseda: Increpa! Četudi kdo si- cer ne pozna nobene latinščine, na tej besedi mora že videti, da ne pomeni nobenih medenih po- tic in nobene baržunaste točke in da je celo običajna prestava prelahka, po kateri se župniku ne pravi nič; a ko se je solnce pomaknilo za majhen košček dalje, pravi: "Da, da; da bi le do- bili sposobnega pridigarja!" Pravi sicer: "Radi služkinj," kajti ta je že pač gotovo, da služinčad tuintam potrebuje do- bre pridige, da ostane zvesta in zanesljiva; a drugi si misli: "Ti ljubi lump, bo tudi zate samega dobro," in morebiti ne misli ne- pravilno, čeprav bi moral vljud- neje in bolj ljubeznjivo misliti.

V katoliški cerkvi se smatra za najvišji duhovniški posel da-

je pa tudi lahko drugače. Je lah- ko, da je videl, da ima ljudem še čisto druge stvari povedati, koč jih je iz knjig sestavil: ali pa tudi, da je čutil, kako prepolno je njegovo srce od jeze nad fa- rizejstvom pravičnih in nad ne- spokornostjo nepravilnih, ali tu- di od vere v previdnost božjo, nad katero so njegovi farani vedno obupali, ali od zaupanja v usmi- ljenost božjo, po kateri ni hotel v občini nobeden stegniti svoje roke. Kratko rečeno, zapri je pridigarke knjige, napravil je za zadnjim zapisanim stavkom debelo piko in pod njo zafisal samo še: "Tu se zmerja!"

Tedaj pa je prišel meni nič, tebi nič, čisto nepričakovano škof v župnišče, da bi malo re- vidiral. In dobil je napol gzo- vljeno pridigo in zelo hudo izgledajočo besedo: Tu se zmer- ja! Lahko si predstavljam pri- bližno, kakšen obraz je tu go- spod škof napravil. Gotovo je bila na obrazu neskončno velika popustljivost napram slabosti človeške narave. A po tem obra- zu je šla tudi še rdečica apostol- ske jeze, ki se je seveda morala družiti z očetovsko dobroto, da bi pač škof ne storil prav tega, kar je v prvem razburjenju na- meraval. Škof je torej pomočil pero, ki je med tem pač najbrž že bilo suho, v tintnik in napisal pod "Tu se zmerja" prizaneslji- vo in krotko besede: "Ne, tu se študira dalje!" Vse to izhaja sa- mo od tega, da ima beseda zmer- jati dvojen pomen, drugača pri škofu, drugača pri kmetih. Če ga je župnik v zmislu kmetov mislil, bi bil škof moral zapisati: "Čisto prav, ljubi župnik, kajti že sv. Pavel pravi: Increpa!" V drugem slučaju je imel seveda prav škof. Kajti grobo zmerja- nje ne spada na prižnico. Tega ima kmet v hiši dovolj, in o župniku, ki se v to spušča, pravi: "Ta zna samo zmerjati." Ne sme biti torej samo zmerjanje. Pre- polno srce mora biti v njem. Sveti duh se mora čutiti, ki je apostolu Pavlu navdal oni "in- crepa."

Pred vsem drugim govorje- njem človeškim na tej zemlji nima zmerjanje samo te predno- sti, da res prihaja iz srca in je mišljeno čisto poštno, ampak tudi, da gre pri tem po večini za stvari, ki se človeka nekaj ti- čejo. Če zahteva kmet od do- brega pridigarja, da vsaj neko- likokrat malo zmerja, misli s tem, da mora pridigar o stvar- eh govoriti, ki se kmeta nekaj tičejo. Seveda ne o stvareh, ki jih kmet že pač v resnici bolje razume kot župnik, n. pr. kdaj je treba v nedeljo še prezelo žito spraviti pred bližajočo se nevi- to, ali pa vprašanje, ali naj iz cerkve izostane doma en pose- l ali dva, da bosta dom varovala. V takih stvareh hoče kmet sam odločiti, in po pravici. Od žup- nika hoče vedeti, kaj pravzaprav je tisto, kar pod njegovo kami- žolo počenja tako čudne stvari, to čudovito govorjenje in molča- nje v srce, zdaj združenost z Bo- gom, zdaj zavrnjenost, zdaj up- nje na večni mir in zveličanje, zdaj strah pred krajem, kjer ni dobro. Od župnika hoče za ono stvar v notranjosti, ki zna le gestikulirati in delati komične kretnje kot gluhomoni, imeti sluh in govorico; to se pravi, hoče se od župnika naučiti ver- vati in moliti, ne toliko za svojo glavo in svoja usta, temveč ra- vno za ono stvar v notranjosti, ki jo drugi ne imenuje; kajti o ubo- gi duši govori pravzaprav samo, če je že šla na oni svet. Od žup- nika hoče vedeti, kaj ga pravza- prav loči od njegovega lastnega vola, ki je sicer na isti način prišel do življenja in hodi pod jarmom skozi življenje. O Davi- du in Goliatu ali tudi zakaj je sveti Jožef v nebesih še nad Ja- nezom Krstnikom, o katerem je Kristus sam rekel, da bo izmed vseh iz žene rojenih največji v nebesih, to prav rad poslušaj, a ne preveč pogosto in ne preveč o tem. A nikoli ne more dovolj

slišati o tem, kakšen patron in junak je sam in kako je kaj s svojim Bogom v življenju in ob smrti, in katero mesto bo imel v nebesih. Kajti kmeta sicer nič ne briga; le sam zase se briga, in jaz mislim, da to ni čisto ne- pravilno. A kmet tudi noče sa- mo slišati, da je slab junak in potepuh, oderuh in razredčeva- lec mleka. Če je tak, že sam za to dobro ve. "Ves teden se člo- vek ne odkriža tega presnetega greha; zato naj se še v nedeljo ne govori neprestano o tem," je meni dejal nekoč Črni Herden. Seveda hoče kmetsko srce biti zadeto in pretreseno. A to se ne zgodi s tem, da tolčemo vedno znova po grehu. Tam, kjer je greh, je namreč luknja v srce, in tu zadene kladivo vedno na luknjo, in to ve vsak kovač, da so udarci s kladvom v luknjo ne- umna stvar. Na celo in na zdra- vo mora kladvo zadeti. Tja, kjer ima kmet še zdrav kos na svo- jem srcu, mora župnik s svojo besedo udariti. Cesto je še edi- no zdravo mesto na človeškem srcu prav zadnje upanje v usmi- ljenost in milost božjo. O tem mora župnik tako mogočno in veliko pridigati, da postanejo kmetu samemu od sebe vsi nje- govih grehi žal. Stavim, da še vse pridige o grehih in o pekl- u niso žadele pol toliko ljudi, v grešno srce kot edina Zveličarje- va pridiga o izgubljenem sinu in dobrotnem očetu. Pri tem ni- kakor ni treba župniku narediti medenosladkega obraza in za- špičiti usten, kot da bi za vsak greh hotel dati poljub. O usmi- ljenosti in milosti božji tudi ta- ko lahko govori, da se prav tako poštno sliši kot najpoštenejše zmerjanje. Kajti božja milost in usmiljenje nista nobeni sladki stvarci, temveč stvari z neizmer- no težo. Krvaveče rane križa- nega sina božjega in njegov zad- nji klic so tudi taka pridiga. In vendar pri tem ni bila izgovorje- na o grehu nobena beseda.

Pridiga kmetom je zelišče, ki more rasti samo z božjim blago- slovom. Noben študij in nobena posvetitev ne more posredovati te umetnosti in te sile. Često se marveč zdi, kot da ima kdo pre- več študija in preveč posveče- nja, da bi mogel s kmetom še pa- metno govoriti. Eden je bil v tem mojster, Jezus Nazareški, ne kmeti sin, kajti to tudi ni zato potrebno, temveč sin tesar- ja, božji sin. Našel je pravo sredstvo, da je postal dober učitel- j ljudstva; postal je človek. Za to gre namreč. Človeški mo- ramo biti, če hočemo ljudstvu govoriti in prinašati veselo ozna- njenje o zveličanju, da more razumeti in sprejeti, kar mu Bog da oznaniti. Seveda bo vsakdo dejal: "Ali morda nisem človek." Bil si začetek temu, si pa med tem hotel postati in on in si to tudi postal in si pri tem poza- bil, da je vendar bila glavna stvar, postati človek. Mislim, da ni treba, da o tem še dalje razpravljamo. Tisoč glasov v tebi mi pravi: "Imaš prav!"

ZANIMIV slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako za- haja v vašo hišo

"Ameriška Domovina"

ki izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, ori- ginalne povesti, članke ter čisti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovi- ne," vam bodo točno in po najbolj zmerih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega va- šega sorodnika, znanca in prijate- lja;

Ako

imate na prodaj ka- ko zemljišče, far- mo, trgovino ali hišo;

Ako

hočete da bo vaša trgovina, ali pod- jetje še bolj napre- dovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slo- venškem tedniku

"GLASILU"

Skupno število stal- nih naročnikov se- daj znaša 18,000. Vprašajte ali pišite glede cene na:

Glasilu K. S. K. Jednote

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Skušajte ustanoviti kako no- vo društvo za našo Jednoto; 8 ustanovnih članov zadostuje.

Italian Line
ITALIA-COSULICH

V SLOVENIJO
Čez sardinjsko jadrsko črto do Genova ali Trsta
Najhitrejša ekspresna proga do Slovenije čez Sredozemsko morje

Veliki, krasni parniki
REX ..... 22. julija
Conte di Savoia ..... 5. avgusta
Direktno italijansko sveto le- Geneve. Naj ustnik bo po- nika prifalakov pri prido- parnika ter jih bo spremljal in uredil da se bodo ustili na najboljsem ekspresnem vliku do Slovenije.

Direktna vožnja do Trsta
VULCANIA ..... 29. julija
SATURNIA ..... 12. avgusta
Druga plovidba
AUGUSTUS ..... 14. julija
ROMA ..... 29. avgusta
AUGUSTUS ..... 7. oktobra
Najboljše prilike za udob- nosti, lahka kuhinja.

Vprašajte za agentura pri katerem izmed naših poslovali ali v pisarni ITALIAN LINE na 1900 Chester Ave., Cleveland, Ohio.

STOLI ZA REKVIZITACIJE

Dobil sem iz Jugoslavije večje število lepo delnih

STOLOV

iz vpcrnjenega orehovega in ma- hogany lesa, s pletenimi in ravni- mi sešedi in jih prodajam po zelo nizkih cenah; kdor se zanima, naj piše na:

A. SKULJ,
72-23-65th Place, Brooklyn, N. Y.

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

Tells of Beauties and Views of West

La Salle, Ill.—With the true artist's eye for the beauties of nature, Frank H. Costello, La Salle youth who is now serving in C. C. C. Company 1655, at Mist, Ore., informed readers of the Post-Tribune, particularly parents of boys in the West, of the wonders to be seen as the reforestation army contingent was moved West from Jefferson Barracks, Missouri.

Sections of the letter, which are of interest to all, follow:

"We left Jefferson Barracks Thursday, June 22, at 8 o'clock in the evening. We arrived at St. Louis about 9:30 in the evening and we didn't see anything until the next morning. We went through Missouri, to Illinois, thence to Wisconsin; from there we took the Northern Route through Minnesota, North Dakota, Montana, Idaho, Washington and then across the river into Portland, Ore. From there we went into Clatskanie, on a local train, and arrived Saturday night. We stayed until 4 o'clock Sunday morning, when our company trucks came for us and transported us to Mist. Only a little town, situated about one mile from where our camp is located.

"We didn't begin to see any scenery that would attract attention until we got into Montana; things began to get beautiful. There were mountains here and they were visible from about 100 miles away. These were probably the first mountains that many of the boys ever seen. Many of the boys were getting anxious to get a glimpse at the mountains, because we had been riding for about two days and night, as it was, without seeing anything but bad lands.

"Things began to move fast from then on. We arrived in Glacier National Park at about 7 o'clock in the evening, and talk about a beautiful spot. As soon as we entered the National Park we saw the railroad station marked Glacier National Park; from then on our train began to twist and curve through big forests of pine trees, as it proceeded up steep, twisting mountain grades. In the distance we could see snow-capped mountains shining beautifully as the sun began to set down behind them. We then crossed a bridge which I was told was the highest on the G. N. system. This bridge, according to my estimation, was about one mile deep. The canyon walls were beautifully colored, with a swift, foaming river below to add to its attraction.

"Our train went out of sight around a curve and then it came into sight again to turn the opposite direction. It twist-

Just a Love Tap

A Negress came to the hospital with a badly broken jaw. The doctor questioned her as to how she got it. She gave evasive answers. Finally she admitted she was "hit with an object."

"Was it a large object?" asked the physician.

"Tol'able large."

"Was it a hard object or a soft object?"

"Tol'able hard."

"Was it coming rapidly or slowly?"

"Tol'able fast."

Then, her patience exhausted, she exclaimed: "To tell de traf, doctor, I was jest nach'ly kick' in de face by a gemman friend."

ed and curved like a crawling snake. It began to get chilly out this way and the boys put on their army coats in order to keep warm. Every head in the train was poked out of a window admiring the beauty of the mountainous country.

"We passed through tunnel after tunnel, mountain village after mountain village. When we got to the top of the mountains we could see snow about 30 yards away from us. Below us about 15 feet we could see the tourist cars passing by on the highway.

"Some areas were burned recently because we could see that the new growth hadn't as yet begun to set in. One is surprised the way a forest fire can destroy the beauty of a spot.

"We would go up steep grades for five and ten miles at a time, and then we would go down for the same distance, twisting, curving, brakes grinding and throwing sparks. The shrill of a train whistle is sometimes a dreadful sound, but when it is heard while going through the mountains it really is a nice sound, it seems to put excitement into the trip. Mountains here were straight up and down; in order to see the tops we had to stretch our necks like one does when he looks at a skyscraper.

(To be continued)

FRATERNAL LOVE

The sufferings of humanity apparently are the best news in the world, for it is suffering that is most prominently headlined in the newspapers. If a number of people are injured in a railway accident, you'll find a report of it in the first column front page. All mankind is interested in the sufferings of others. The two greatest dramatic efforts are the book of Job and Shakespeare's Hamlet and they portray suffering in all its horrid aspects. Nothing shows so well the meaning of life as suffering, hence the heights to which poets are lifted in the treatment of it. Man responds quickly to the call of a fellow-being in distress. "He listened always if one cried to him for help" may be said of even the criminal and the vicious. Sympathy and pity for those who are suffering is in-born in every human breast. Every day men risk their lives to save those who are in danger. Every day is filled with such heroic deeds. If people generally would show a little of the heroic spirit in dealing with social conditions; if they were willing to risk, not their lives, but a little of the luxuries they gain at the expense of the necessities of the poor; if they were as brave about giving everybody an equal chance as they are about rescuing someone from a burning building; if they were as much concerned about the sufferings that come as a result of uneducated children as they are about the physical pain of a sick neighbor—if men should become as brave and heroic and sympathetic about the sufferings the result from ignorance and poverty as they are about the sufferings that are the result of accident, what a revolution would be produced. It is splendid to save a life; it is glorious to save a soul. "If fraternal love held all men bound, how beautiful this would be."

—Yeoman Shield.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Friday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Editor: Stanley F. Zupan.

REASONS FOR EXISTENCE

In a weekly letter to field workers a state manager says: "If fraternal insurance is no better than commercial insurance, we have no excuse for existence." He follows with reasons why fraternal insurance is better for certain purposes than commercial insurance.

It is true that commercial companies are giving the best of service in the field of business insurance. They have perfected their policies and their sales organizations to the point which seems to be as far as they should go. Indeed, it is declared by experts that the old-line companies in their mad scramble for business have ignored the principles of good underwriting. But in the humane undertaking of co-operation for home and family protection their service falls short.

The fellowship and co-operation provided by fraternal insurance societies have always been attractive to those needing protection for loved ones. Even before the fraternal system had its start in this country people could buy commercial life insurance, and it was available during the years that fraternalism spread so rapidly. In a fraternal society the members were permitted to organize for their mutual relief. They gave charity. They directed the management through representative government. The only period in which fraternal societies saw their popularity diminished was during the period of readjustment—a necessary and drastic proceeding.

The fraternal societies have a field of their own and only they may occupy it. Some are planning to occupy it in a large way; others are trying to follow in the footsteps of the commercial companies. Since there are over three hundred companies, it seems that the latter are content to be camp followers. This subject was discussed at a meeting of the Canadian Fraternal Association by Prof. M. A. Mackenzie of the University of Toronto. Several years ago the Canadian government employed Prof. Mackenzie to readjust arbitrarily the fraternal societies that had not voluntarily adopted a sound basis of operation. His work resulted in complete solvency for every society in that country. The members of the C. F. A. desired to hear his views on the future. He told the convention that he foresaw, as a result of safe and sound insurance, a greater popularity for fraternal operation. But, he added, that popularity depends upon the societies occupying their special field, which, in truth, is the greatest field for life insurance. That field is the protection of homes and families through fraternal, mutual co-operation.

A fraternal society may pro-

TOOTH TALKS

Dr. J. W. Mally

Saliva

Saliva is a mucous fluid found in the mouth. It is a secretion from the various glands that open into the mouth, and from innumerable mucous glands of the mucous membrane of the floor of the mouth, cheeks, inner lining of the lips and palate.

The amount of saliva secreted varies with different individuals. It is influenced by temperature, habit, exercise and diet.

The normal average flow of saliva is about two ounces, or what is equivalent to a small glassful, every hour. Saliva normally is colorless. It will, however, assume specific colors for various diseases. In gouty eczema it assumes a greenish color, in chorea (St. Vitus dance) a brownish color, in rheumatism a golden yellow, and in certain cancers a blackish color.

Saliva is odorless, except in certain ailments, then it may be either sweet, sour or ammoniacal. Normally saliva is tasteless, in digestive disorders, however, it becomes bitter, in diabetes it turns sweet, and in metallic poisonings it takes on a metallic taste. It is not an antiseptic, its protective property is purely mechanical.

The functions of saliva are to moisten the food, lubricate the bolus (rounded mass of food prepared by the mouth for swallowing), to dissolve certain substances to facilitate tasting, to aid in deglutition (swallowing), and articulation, and to digest starches, which it converts into higher sugars. The functions of the saliva ably set forth its importance. There is no need of any further emphasis.

YEARLY MEDICAL EXAMINATION

The general public is interested in knowing that yearly medical examinations have been standardized. Each person examined should have specific counsel based on that person's life, habits and needs. Some of this counsel should be by the spoken word, face to face; some of it can be written; some can be imparted by means of leaflets.

Here are some sample sound rules on mental hygiene taken from "Just Nerves," by Riggs: "Neither run away from emotions, nor yet fight them.

"Be efficient in what you do. Do not drive tacks with a sledge hammer.

"Do one thing at a time.

"Make clean cut, practical decisions.

"Do not accept hurry as a necessary part of modern life.

"The worst enemy of efficiency, as well as the best ally of nervousness, is worry.

"Keep work, play, rest, and exercise in their proper proportions.

"Do not criticize your part in the play; study it, understand it, and then play it—sick or well, rich or poor—with faith, with courage, and with proper grace."

To produce a work of art you must first master the art of work.

vide the best of home and family protection. That is its excuse for existence.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Baniak, chairman, 2027 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramata, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

THE VALUE OF A CATHOLIC CITIZENSHIP TO AMERICAN LIFE

We are in the greatest country in the world. This blessed republic of ours speaks to every man, be he black or white, rich or poor, and invites him to come up higher in the scale of intelligence, virtue, and patriotism. Yet even in this country there are many things to put right. Sad things and bad things exist, and they will always continue even to the end of the world. We have yet to learn what great opportunities we have in being born in a free land. We must be courageous, be afraid of nothing but evil; be eager for good. In this way we will honor God, and we will prove to be good, useful, Catholic citizens.

Catholic citizens! But what is citizenship? Does it consist in being born of American parentage or in naturalization only? Does it mean that we enjoy the benefit of our glorious republic and give nothing in return? Has it these limited meanings which many people are apt to give it? Ah no! Does it not rather mean that we, who possess it, shall regard the law as sacred, shall know and practice the golden rule. "Do unto others as you would have them do unto you," shall accept and perform conscientiously any duties or offices given us and finally, that we shall, in the hour of need, sacrifice our time, our property, and even our lives for our country? In return for such devotion to our country we may then hope that the country will do her part and give us all the privileges and benefits she can, will, and must confer upon her citizens.

While there is in every right-minded person a conscience, a sense of duty, which urges him to do what is right, or, when a thing seems wrong, to refuse it, the Catholic citizen is taught and incessantly reminded by his obligations and responsibilities toward God, his country and neighbors, and himself. The Catholic citizen does not ask what the custom is, but what it ought to be; not what others do, but what is right. He is taught that if he disobeys conscience and does selfish, unjust, disgraceful, or base things, his power and will to do right is weakened; he is culpable before Almighty God, and will necessarily be punished by Him. Whereas if he follows the bidding of conscience, strength, restfulness, and gladness attend him. He is assured of the blessing, pleasure and protection of his Heavenly Father and of an eternal reward.

America owes much to her Catholic citizens. The discovery and exploration of America as well as the civilizing of the Indians were chiefly Catholic enterprises. Catholic mission-

THE FIRST LIFE INSURANCE COMPANY

These were the words of Joseph, the first president of the first life insurance company that the world ever saw. Pharaoh had a dream that distracted him. He thought he stood on the banks of the River Nile, and saw coming up out of the river seven fat, sleek, glossy cows and they began to browse in the thick grass. Nothing frightful about that. But after them, coming up out of the same river, he saw seven cows that were gaunt and starved, and the worst looking cows that had ever been seen in the land, and in the ferocity of hunger they devoured their seven fat predecessors.

Pharaoh, the king, sent for Joseph to decipher these midnight hieroglyphics. Joseph made short work of it, and intimated that the seven fat cows that came out of the river were seven years with plenty to eat; the seven emaciated cows that followed them were seven years with nothing to eat.

"Now," said Joseph, "let us take one-fifth of the corn crop of the seven prosperous years, and keep it as a provision for the seven years in which there shall be no corn crop."

The king took the counsel, and appointed Joseph, because of his integrity and public spiritedness, as the president of the undertaking. The farmers paid one-fifth of their income as a premium. In all the towns and cities of the land there were branch houses. This great Egyptian life insurance company had millions of dollars of assets. After awhile the dark days came, and the whole nation would have starved if they had not provided for the future. But now these suffering families had nothing to do but go up and collect the amount of their life policies.

I say this was the first life insurance company.

aries, Jesuits and Franciscans, were the pioneers of the Cross, of exploration, of colonization, and of civilization. George Calvert, known as Lord Baltimore, a most wise and benevolent law giver of all ages, was the projector of the Catholic colony of Maryland. When the Revolutionary War broke out not only did many Catholic citizens join the army and navy, but they were also among the most brave of them. Among these were: John Barry, styled the "Father of the American Navy"; Colonel John Fitzgerald, who joined Washington at Cambridge, Massachusetts, and was appointed an aide-de-camp to the general; the Catholic Indians of Maine, who under their chiefs, Ambrose Var and Orono, rendered valiant service. Other Catholic leaders during the Revolutionary War were Charles and Daniel Carroll. Famous Catholic heroes during the Civil War were: Sheridan and Meagher. Chief Justice Edward White and Gov. Smith of New York may be listed as noteworthy patriots of the 20th century.

Besides giving our country great men, the Catholic citizens have, as a whole, benefited our country greatly by providing it with asylums, orphanages, homes for the aged, and hospitals. Our Catholics have also been the first to erect and teach schools and colleges. Catholics have always recognized charity

as a duty and for this reason have organized societies and associations whose aims are to promote good citizenship, charity and help the unfortunate both spiritually and temporarily. Thus we see that a good Catholic is a good citizen, one to be trusted and loved by all; hence, his value to the state and country is inestimable.

JADE

Chicago, Ill.—A green jade carving valued at \$500,000, the finest example of green jade carving in the history of the world, has arrived in Chicago. The carving was escorted by Chang Wen-Ti, its designer, and a party of 20 Chinese who came with it to the World's Fair—A Century of Progress.

Carved out of a solid piece of green jade, the pagoda, 51 inches high, represents 16 years of continuous work. Records show that more than 1,500,000 hours of exacting labor were put in on it. In all more than 500 jade carvers had a hand in its making, at times 125 working simultaneously upon its separate sections.

Out of 400,000,000 inhabitants, only five artisans were found cunning enough to give it the final touches. In the end two of these were selected for the very finest work.

Fine green jade is considered by the Chinese to be more precious than diamonds. This is because the best jade is very rare, and because it is susceptible to carving that approaches the firmness of cobwebs.

About eighteen years ago a gigantic piece of fine green jade, weighing more than 18,000 pounds, was found in Burmah. From this block a section weighing 7,000 pounds was secured and taken to China.

Possessed of this, the owners decided to fashion the finest piece of jade work in all history. Mr. Chang personally visited the best of the 2,000 pagodas in China for ideas.

The pagoda theme was chosen because of its religious significance. The pagoda, to the Buddhist, carries much of the same reverence that the Christian has for the cross.

Standing in the Jade Pavilion in the Chinese group at A Century of Progress, the Green Jade Pagoda will be flanked on either side by the two next finest pieces of jade work ever created in China. These are egg-shell green jade lamps, modern renderings of lamps used in the Imperial palace in the time of the Tang dynasty, famous for its fine art works.

Though the Green Jade Pagoda was completed only in April, 1933, and although the lamps are very new, they have already earned the title in the Orient of the "Three Jade Wonders of China."

Because of their great value and because they are extremely fragile, pressure was brought to bear on their owners against removing them from China. However, they were adamant, insisting that the western world must see them.

All the while they are in Chicago, they will be kept under strict guard to protect them from damage.

Hectic Night

Prof: Do you know what happened in 1776?

Frosh: 1776? Gosh! I can't even remember what happened last night.

as a duty and for this reason have organized societies and associations whose aims are to promote good citizenship, charity and help the unfortunate both spiritually and temporarily.

Thus we see that a good Catholic is a good citizen, one to be trusted and loved by all; hence, his value to the state and country is inestimable.

MINNESOTA BASEBALL LEAGUE SCHEDULE

July 16
Ely at Soudan.
Chisholm at Eveleth.
Aurora, bye.

July 23
Soudan at Aurora.
Eveleth at Ely.
Chisholm, bye.

July 30
Aurora at Chisholm.
Eveleth, bye.
Soudan, bye.
Ely, bye.

Aug. 6
Chisholm at Ely.
Soudan at Eveleth.
Aurora, bye.

Aug. 13
Open.

Aug. 20
Chisholm at Soudan.
Eveleth at Aurora.
Ely, bye.

Aug. 27
Aurora at Ely.
Eveleth at Chisholm.
Soudan, bye.

PITT JAYS LOSE CHANCE TO LEAD LOOP

Pittsburgh, Pa.—The Pitt KSKJ Booster Club mushball team lost its chance to come on top in the first half of Tenth Ward Mushball League by dropping two games in succession to the league leading teams, the Mullen A. C. and the Castello A. C.

For the Castello game on June 20 at the 57th St. grounds the Pittsters had one of the foremost batteries in western Pennsylvania, Rudolf Stajduhar pitching and his brother Louis catching. Bad fielding breaks evidently lost the game by the score of 7 to 6, while Rudy's fast ball fanned 2 men.

The Pitt KSKJ Booster Club members are thankful to Rudy and Lou for coming all the way from McKees Rocks to help the team out. Both the members and the fans are looking forward to many such helps.

The team promises no slumps for the ensuing half of the season. So, fellow members, we have their word for it.

The Juniors have been getting along gloriously without dropping a game. Youthful Al Benec, their pitcher, is bearing down with as neat a stride as many a veteran in the senior loops. Joseph Adlesic and Eddie Baharich have been improving 100 per cent in the shortstop and third base side of the field; and at the bat they are hard to compare. They are assured a place in the senior lineup within the next year.

F. J. Sumic.

Little But Mighty

An Irishman applied at the wharf for work as a stevedore. He was only four and a half feet in height, and the foreman was dubious.

"We're loading 300-pound anvils into that boat," he said, "and a little chap like you couldn't handle them."

"Try me," said Pat. And the foreman put him to work.

Pat hustled the anvils aboard all right. The cargo was nearly all stowed when the foreman heard a splash. He ran to the rail and saw Pat struggling in the water.

"Throw me a rope!" he yelled as he went under.

He reappeared soon and again called loudly for a rope. Then he disappeared again. Once more he rose.

"If you don't throw me a rope," he said, "I'm going to drop this anvil."

Up With a Bound

"I've got a new idea. Fortune in it."

"What now?"

"It's an alarm clock that emits the delicious odors of frying bacon and fragrant coffee."

BATTING AVERAGES OF MIDWEST KSKJ BASEBALL LEAGUE

1933 First Half
*St. Stephen's Sports, Chicago (Team average .317)

Player	G	AB	R	H	Pct.
T. Kremesec	3	9	5	5	.555
H. Basco	3	11	3	5	.454
J. Sinkovec	3	12	2	5	.416
F. Ribich	2	5	1	2	.400
G. Banich	3	13	5	5	.382
J. Kappa	3	16	2	6	.375
J. Piber	2	3	1	1	.333
L. Katrak	2	7	1	2	.285
P. Biernat	3	11	3	3	.272
J. Terselich	3	11	2	2	.182
J. Basco	3	11	3	2	.182
F. Duller	1	3	0	0	.000

St. Florian Boosters, South Chicago
(Team average .297)

Player	G	AB	R	H	Pct.
J. Franko	4	15	4	6	.400
E. Primozic	4	15	4	6	.400
T. Lowry	4	16	2	6	.375
T. Franko	3	10	1	3	.333
E. Kucic	4	19	4	6	.316
T. Benkovich	3	13	1	4	.307
A. Huryz	4	15	4	4	.267
F. Strubel	3	8	1	2	.250
J. Kucic	4	17	3	4	.235
H. Willis	3	7	1	1	.143
R. Konar	3	9	0	1	.111
J. Mertic	1	1	0	0	.000

Baragas, Milwaukee
(Team average .290)

Player	G	AB	R	H	Pct.
R. Janezich	4	12	5	6	.500
M. Pakiz	4	14	2	6	.428
J. Sadkovich	4	17	5	6	.351
A. Krefel	2	6	1	2	.333
J. Janesic	4	13	2	4	.308
F. Janezich	4	13	2	4	.308
S. Winkler	4	16	4	4	.250
J. Banko	4	16	5	3	.187
A. Penne	4	16	1	3	.187
J. Udovich	3	7	2	1	.143
Muren	2	8	1	1	.125

Waukegan Boosters, Waukegan
(Team average .267)

Player	G	AB	R	H	Pct.
S. Drasler	4	16	2	10	.625
Kuhar	1	2	1	1	.500
T. Opeka	2	3	0	1	.333
F. Gerchar	4	16	4	5	.311
J. Repp	4	15	3	4	.267
A. Stritar	2	8	1	2	.250
F. Ogrin	3	12	3	3	.250
F. Cankar	3	9	0	2	.221
F. Ivantic	3	10	0	2	.200
J. Miholic	4	15	1	2	.133
V. Petrovic	4	8	1	1	.125
F. Petrovic	3	8	1	1	.125
S. Miks	3	9	0	1	.111

Joliet Booster, Joliet
(Team average .257)

Player	G	AB	R	H	Pct.
Plankar	3	10	1	5	.500
Lekan	3	10	1	3	.333
Torkar	2	10	0	3	.333
Kuzma	2	6	0	2	.333
Pavlich	3	11	1	3	.272
Horvath	2	7	1	2	.260
Klanchar	3	13	3	3	.230
Terlep	2	5	0	1	.200
Traven	3	11	2	2	.182
Mutz	3	11	0	2	.182
Kochevar	1	2	0	0	.000
Ramutta	2	5	1	0	.000

*Note: Joliet Boosters forfeited to St. Stephens on June 25, thus only three games were played by these teams in the first round.

Compiled by official statistician of Midwest League, E. F. Kompore.

IMPORTANT MEETING

Many important topics will be in order for discussion at the July 13 meeting of St. Christine's Lodge No. 219, Euclid, O. All members are urged to be present. The meeting will start at 7:30 p. m. in the St. Christine's Hall.

Alice Bradac, Sec'y.

WHAT IF DOCTORS DISAGREE?

When a Doctor doctors a Doctor,
In a strictly professional way;
If the Doctor whom the Doctor doctors
With each other disagree,
Does the Doctor who doctors the Doctor,
Or the Doctor the Doctor doctors,
In the argument, have final say?

Soudan RETURNS TO THE PAGE

Soudan, Minn.—After an absence of four months from the Our Page circle, Soudan again informally makes her bow and asks you to move over a little and permit her to take a chair. There—now that we are back again we will tell you what we have been doing since we last saw you.

Our booster club meetings were conducted regularly every month and during the interim between the close of the basketball season and the opening of the baseball season we have had several booster club parties and dances, also made preparations for putting our baseball team in the league again this year.

Following an election, Frank Vesel (our expert first baseman) was chosen manager and captain of the baseball team. Members of the team are practically the same as last year, with but these exceptions: Matt Skala and "Doc" Pakula, who joined President Roosevelt's C. C. camps, are not playing and they are replaced by Joseph Schweiger and Joe Yammick, both enthusiastic boosters since our club was organized.

However, it seems our boys got started off on the wrong foot, as they lost the first two league games, both to Eveleth. The first, played June 11 at Soudan, was lost by a score of 10 to 2, and the second, played at Eveleth June 25, by a score of 19 to 11.

Playing Chisholm at Chisholm Sunday, July 2, proved to be a different story, as the boys came back winners, 16 to 3.

More about our activities anon.

Until then, here's wishing good luck to all K. S. K. J. booster club teams. It was pleasant to be back in the Our Page circle again!

Barbara Nemanich.

TWELVE RULES FOR FAILURE

1. He forgets that his worth is manifest by what he produces in management or sales.
2. He finds excuses for not doing instead of finding ways to do what should be done.
3. The world goes ahead in almost every direction, and he keeps on the humdrum pike, where somebody will have to pay the tolls.
4. He is not observant, accurate or thoughtful.
5. He is sailing by the broken compass of chance.
6. He flatters himself by comparing himself in his own mirror instead of with others that have passed him in the race.
7. He thinks nobody notices that he has fallen behind.
8. He does not love his work as he used to and therefore his enthusiasms have been lost.
9. He puts off too many things until tomorrow.
10. He is unconscious of being much of his time, and lets the days go by lacking results he could have obtained.
11. His lack of thoroughness blocks his leadership.
12. However honorable, he fails to realize that his example affects others.

—John Wanamaker.

DELLWOOD HOP

Joliet, Ill.—Maurice Sherman and his orchestra, at present at the Casino in the World's Fair grounds, will play at Dellwood Park Friday, July 14.

John J. Petrusa Jr. and Steve Litra are the promoters.

One Out

"I've just been haying a tussle with the dentist."
"Which beat?"
"It ended in a draw."

ST. FLORIAN'S PARTICIPATE IN JUGOSLAV DAY PROGRAM

When the Yugoslav program was presented at the World's Fair in Chicago on July 2, several members of the St. Florian Booster Club were represented in the Slovenian dances. Those who helped to reveal the Slovenian traditions in national costume by performing at the Soldiers Field and the various plazas on the fair grounds were: Cecelia Kucic, Frances Okorn, Ann Stibec, Rose Kle-menc, Mary Luzovac and Ed Kompore. These individuals represented the South Chicago Slovenians.

St. Florian Booster.

PERSONALS

South Chicago, Ill.—The roster of the St. Florian KSKJ Booster Club was enlarged recently when the stork brought a bouncing baby girl to the household of Mr. and Mrs. Frank Martin of Ave. M. The Martins are ardent St. Florian Boosters and are mighty proud of the new member.

This makes the second addition to the St. Florians in recent weeks, for just a short while back a husky youngster was born to Mr. and Mrs. Joe Kucic. Joe Kucic is an outstanding Florian athlete, playing consistent baseball for the Boosters in the Midwest league.

Chicago, Ill.—Mr. and Mrs. Michael Surby are the proud parents, on the arrival, of their little Johanna Christine on June 27. Mrs. Surby before her marriage was Miss Rose Poglajen.

Little Dan Cupid has again pierced the hearts of two well known couples.

August Poglajen has chosen Anna Perko to be his bride. Ann has held an office in the St. Stephen's Young Ladies' Sodality for several years, also is a charter member as well as an officer of the Busy Bee Girls' Club. Miss Perko is a member of the St. Mary of Help Lodge, No. 78.

Joseph Zefran has named Mary Tomazich for his bride, but the wedding date has not been set. Mary is a member of St. Mary of Help Lodge, No. 78 and the secretary of the Young Ladies' Sodality, while Mr. Zefran is a member of the St. Aloysius' Lodge, No. 47.

Miss Theresa Kaiser of Chicago, Ill., has been confined to her bed for several weeks, but is now on the road to recovery.

South Chicago, Ill.—Misses Antoinette Kompore and Anne Gorup of Pittsburgh, Pa., were visitors here over the July 4 holidays. They were interested spectators of the Yugoslav celebration at the World's Fair.

Announcement has been made of the marriage of Mr. Joseph Gende Jr., son of Mrs. Frances Gende of 55 Second St., La Salle, Ill., to Miss Eva Bawiec of Oglesby, Ill. The ceremony took place Feb. 27 and the knot was tied by the Rev. Fr. Paschal of St. Roch's Church. The groom is a member of Holy Family Society, No. 5.

Miss Barbara Repsel, well-known young lady bowler from La Salle, Ill., is on the sick list for the past two months. Her Kay Jay friends wish her a speedy recovery, so that she will be able to get out and boost the KSKJ some more. Miss Repsel is an ardent Kay Jay booster, having participated in the bowling tournament in Waukegan, Ill., and played on the Bruder's Market team of this year.

PITT MUSHBALL SIDE-GLANCES

"Spuds" takes another in the eye that makes three strikes; but he's not out, not by a big lot. "Nigs" dropped a foul fly near his shoe tips and the batter stayed at second—something wrong somewhere.

Johnny Hudak and "Fats" Sprahar have a fly to drop; let's hope it doesn't mean anything. "Pete" played every position on the field, filling in. "Hank" Mrovinec got four hits in one game, and in the one we lost at that. "Ribby," the old reliable, the reputed best pitcher in the league—that means better than any other pitcher except Rudy Stajduhar, and they are about alike. Even though Rudy has a faster ball, it's Ribby's floater that gains him the lost ground. We would like to see more of Rudy and Lou from McKees Rocks. The fans certainly got an eyeful of some class in that Castello game.

It's a marvelous sight to see "Honey" Butala stretch a home run from a triple and Snelor make a double out of a single. "Vales" Fortun, the captain, besides his stellar performance at shortstop, reports that the team lays down a bit when it is several runs in the lead. He wants it to be noted to keep fighting until the last jerk of the umpire's thumb.

The Mushball Hawk.

IN POPULARITY CONTEST

In a popularity contest sponsored by the La Salle merchants and the La Salle Radio Station WJBC, Miss Josephine Gergovich, popular young lady, is threatening to walk off with the bacon. In order to be sure of the prize, she asks the co-operation of all her friends in La Salle to help her secure votes. The prize is to be a trip to the World's Fair, all expenses paid.

PROPER FIRST AID METHODS SAVE LIVES

The citizen who understands the principles of first aid is a more valuable member of the community. The day may come when this knowledge will result in the saving of a life.

The American Red Cross conducts classes in first aid and life-saving and publishes an authoritative book upon the subject under the title of the "American Red Cross First Aid Textbook."

"First aid," says this book, "is the immediate, temporary treatment given in case of accident or sudden illness before the services of a physician can be secured. In some cases, this immediate action saves a life. The duty of the first aider ends where the physician's begins, and there should be no clash of interest between the physician and the first aider."

The Red Cross gives the following general directions in cases of accident or injury:

First: Keep the patient lying down in a comfortable position with the head level, at least until it is determined that the injury is not serious. This prevents fainting, quite frequent otherwise, and helps prevent the condition called shock.

Almost always, an untrained person insists that the injured person sit up, or will even try to get him to stand. This practice cannot be too strongly condemned.

The patient's head may be slightly raised, however, if the face is flushed. If there is vomiting, turn the patient's head to one side to prevent choking.

Wisdom is in knowing what to do next, skill is knowing how to do it, and virtue is doing it.—David Starr Jordan.

MIDWEST KAY JAY BALL PLAYERS SWING BATS EFFECTIVELY

While Midwest league teams enjoyed a lull in the current KSKJ baseball race, the league statistician went to work with the pencil and doped out the ranking hitters of the circuit. His calculations revealed that the St. Stephen's Sports of Chicago have been doing the heaviest hitting with a percentage of .317. Following closely were the league leading St. Florians of South Chicago, who are batting the ball at a .297 clip.

In making a comparison of last year's midseason figures, we find that the Florians are considerably off form. A year ago they were hitting a husky .407. Meanwhile the Stephens have made a decided improvement, for they have come up from a lowly .273 to the present figure. The Milwaukee Baragites are off par with a .290 calculation, compared with their .301 achievement of a year ago. The Waukegan Boosters in 1932 hit a total of .299, and the Joliet Kay Jays floundered with .185.

Leading the individual players we find Stanley Drasler of the Waukegan Boosters swinging the bat lustily with a .625 percentage. Last year the honors fell to Joe Kucic of the Florians, who banged a .577 pace. It must be remembered that last year's quotations were made with five games played in the Midwest loop.

In the home run department we have no outstanding batter, but the team honors go to the Baragites of Milwaukee, whose players have rung up four. The chaps responsible for this are R. Janezich, S. Winkler, A. Krefel and Banko. Waukegan Boosters and the St. Florians are tie with two each. F. Gerchar and J. Repp chalked them for the Waukeganites and Eddie Kucic and Johnny Franko registered for the South Chicago team.

Several factors which are governing this season's style of play are the exclusive use of registered official umpires and the adoption of a standard brand of baseballs. It can be said at this stage that the class of competition in the league is the closest it has ever been. The teams in the circuit are governed strictly according to the established amateur code and under close surveillance of the KSKJ Athletic Board. All this has a tendency to promote a fair and square brand of competition which completely guards against the possibility of intra-fraternal strife.

The Midwest league, having resumed its second round of play last Sunday, will go into action again July 16, when the Chicago Stephens will go to South Chicago to tangle with their traditional rivals, the St. Florian Boosters. This contest is looked upon as the most crucial of the entire season. The Sports will endeavor to knock the Florians from their first place berth, which, if accomplished, will certainly change the color of things. This tilt is scheduled to start at 1 o'clock in Calumet Park in South Chicago. The time has been advanced to permit the St. Stephen's boys to attend their lodge picnic in Lemont.

The other game on the card will be between the Joliet Kay Jays and the Waukegan Boosters at Waukegan. This fray most likely will be played at Mozina's Park and will begin at 3 p. m. The Milwaukee Baragites will draw the bye for this week-end.

Midwest Correspondent.

Putting off till tomorrow will lead us to sorrow; beginning today is the very best way.

MIDWEST KSKJ BASEBALL LEAGUE SCHEDULE SECOND HALF

July 16
Joliet at Waukegan.
Chicago at South Chicago.
Milwaukee bye.

July 23
Waukegan at Chicago.
South Chicago at Milwaukee.
Joliet bye.

July 30
Milwaukee at Joliet.
Waukegan at South Chicago.
Chicago bye.

Aug. 6
Chicago at Joliet.
Milwaukee at Waukegan.
South Chicago bye.

Aug. 13
Postponed games.

Aug. 20
Postponed games.

Aug. 27
Postponed games.

Sept. 3-4
KSKJ championship series, to be determined by Athletic Board.

ST. FLORIAN'S GROOMING FOR MILWAUKEE TRIP

When the St. Florian's baseball team goes to Milwaukee on July 23 there will most likely be a large crowd of ardent fans accompanying them. The interest and enthusiasm for the Milwaukee trip is so great among the South Chicagoans that two busses have been chartered to carry the group to the Beer City. Individuals who have not as yet made reservations for the trip are urged to get in touch with Andy Pozek, manager of the St. Florian baseball team, as soon as possible.

SAVNIK-WASHKOWIAK

Miss Marie Savnik, popular La Salle girl, became the bride of Joseph Washkowiak in a ceremony performed at St. Roch's Church at 6 a. m. July 4, with the Rev. Fr. Paschal officiating. The single ring ceremony was used.

Mr. and Mrs. Lee Miller of Peru, Ill., a sister and brother-in-law of the bridegroom, were the attendants.

A wedding breakfast was served at the home of the bride to immediate relatives of the pair, after which the newlyweds departed on a honeymoon trip through Wisconsin and Chicago.

The bride is the only daughter of Mrs. Mary Savnik of 1208 First St. and is well known among the younger set of La Salle and Peru. The groom is the son of Mr. and Mrs. Frank J. Washkowiak of 1312 Argyle Rd., La Salle. The couple will reside in La Salle.

EQUALITY

Try smiling through your tears,
Singing in the rain;
There never was a loss
Without some small gain.

You're better off by far,
Blessed with your good health,
Then lured by pleasure gods—
The curse of vast wealth.

Look into the Heavens,
Face Him without shame,
Take your place among men,
Play fair in life's game.